

Passivaggressivt anfall är bästa försvar

En komparativ diskursanalys av amerikanska presidenters
försvarsstrategi under riksrätter

Eleonor Ivdal
C-uppsats i historia VT 2021
Handledare: Martin Öhman

INTRODUKTION	3
SYFTE	4
BAKGRUND	5
JOHNSON 1868	6
CLINTON 1999	8
TRUMP 2020	9
TRUMP 2021	11
TIDIGARE FORSKNING	11
TEORI & METOD.....	15
TEORETISKT RAMVERK.....	15
<i>Diskursanalys</i>	15
METODDESIGN	17
<i>Avgränsning</i>	18
KÄLLKRITIK	19
RESULTAT	20
JOHNSON 1868	20
<i>Rättsligt & Konstitutionellt</i>	20
<i>Fiender är ute efter presidenten</i>	22
<i>Historia & Ideal</i>	24
<i>Konsekvenser av fällande dom</i>	25
CLINTON 1999.....	27
<i>Rättsligt & Konstitutionellt</i>	27
<i>Fiender är ute efter presidenten</i>	31
<i>Historia & Ideal</i>	33
<i>Konsekvenser av fällande dom</i>	34
TRUMP 2020	35
<i>Rättsligt & Konstitutionellt</i>	35
<i>Fiender är ute efter presidenten</i>	38
<i>Historia & Ideal</i>	40
<i>Konsekvenser av fällande dom</i>	41
<i>Dubbelmoral</i>	42
TRUMP 2021	42
<i>Rättsligt & Konstitutionellt</i>	42
<i>Fiender är ute efter presidenten</i>	44
<i>Historia & Ideal</i>	46
<i>Konsekvenser av fällande dom</i>	47
<i>Dubbelmoral</i>	48
DISKUSSION	48
<i>Rättsligt & Konstitutionellt</i>	49
<i>Fiender är ute efter presidenten</i>	50
<i>Historia & Ideal samt Konsekvenser av fällande dom</i>	51
<i>Förändrade förutsättningar</i>	52
<i>Avslutande kommentarer</i>	55
SAMMANFATTNING.....	57
KÄLLFÖRTECKNING.....	58
LITTERATURFÖRTECKNING	59
APPENDIX	62
APPENDIX 1: RIKSRÄTTSARTIKLAR MOT ANDREW JOHNSON 1868	62
APPENDIX 2: RIKSRÄTTSARTIKLAR MOT BILL CLINTON 1999	68
APPENDIX 3: RIKSRÄTTSARTIKLAR MOT DONALD TRUMP 2020	70
APPENDIX 4: RIKSRÄTTSARTIKLAR MOT DONALD TRUMP 2021	72

Introduktion

Det sista försvaret av den amerikanska republiken, det är vad konstitutionella forskare kallar riksrättsförfarandet. De anser också att riksrätt vid partipolitiskt motiverad användning kan vända den amerikanska demokratin.¹ Den amerikanska konstitutionen stipulerar "The President ... shall be removed from Office on Impeachment for, and Conviction of, Treason, Bribery, or other high Crimes and Misdemeanors".² Alexander Hamilton som en av nationens grundlagsfäder beskrev vanskligheten med processen som:

"In many cases [impeachment] will connect itself with the pre-existing factions, and will enlist all their animosities, partialities, influence, and interest on one side or on the other; and in such cases there will always be the greatest danger that the decision will be regulated more by the comparative strength of parties, than by the real demonstrations of innocence or guilt."³

Många presidenter har blivit hotade att bli avsatta genom riksrätt men ingen kongress har lyckats samla det stöd av 2/3 majoritet i senaten som krävs för att döma och avsätta ledaren av den verkställande makten. I ett större historiskt sammanhang är riksrätter symboliskt laddade nedslag under stunder då en djup politisk polarisering råder. Att omintetgöra den enda gemensamma politiska handlingen som genomförs i Amerikas 50 delstater, att välja president, är politiskt laddat. Sen konstitutionen fastställdes 1788 har processen enbart genomförts fyra gånger i sin helhet, Andrew Johnson 1868, Bill Clinton 1999 samt Donald Trump 2020 och 2021. Det gick 130 år mellan den första och andra riksrätten men enbart 20 år till de nästkommande två. Så trots en nutida inflation i riksrätt finns ingen fällande dom.⁴

Hur presidenter utformat sin försvarsstrategi är synnerligen intressant då det råder speciella omständigheter som inte återfinns i en vanlig domstol så som att bevisläge och definition av brott är upp till domaren. Det är svårt att försvara sig när brottet inte är definierat på förhand, bevisbördan är godtycklig och domaren är politiskt motiverad av utfallet.⁵

¹ C.R. Sunstein, *Impeachment: A Citizen's Guide* (Cambridge, Harvard University Press, 2017), s.1-3.: L. Tribe & J. Matz, *To end a Presidency: The Power of Impeachment* (New York, Basic Books, 2018), s.xiii.

² National archives, *Constitution of the United States: Article II, section 4*, 2021.

https://www.senate.gov/civics/constitution_item/constitution.htm (hämtad 2021-03-12).

³ A. Hamilton, *The Powers of the Senate Continued*, Federalist no.65 1788-03-07, Federalist Papers: Primary Documents in American History, Library of Congress. <https://guides.loc.gov/federalist-papers/text-61-70#s-lg-box-wrapper-25493452> (hämtad 2021-05-26).

⁴ C.R. Sunstein, *Impeachment*, s.80.: C. Black, *Impeachment: a handbook* (New haven, Yale University Press, 1974), s.1.

⁵ A.M. Dershowitz, *The case against the democratic house impeaching Trump* (New York, Hot Books, 2019), s.21.: M.J. Gerhardt, "Lessons of impeachment history", *George Washington Law Review*, 67/3 (1999), s.616.

Tidigare forskning har dominerats av diskussioner rörande vilken sorts agerande som krävts för att bli ställd inför riks rätt. Så som huruvida representanhusets motiv att initiera riks rätt varit partipolitiskt motiverat eller hur konstitutionen ska tolkas och vad grundlagsfäderna avsåg med riks rätt. Det finns flertalet argumenterande ickevetenskapliga artiklar och böcker skrivna av opinionsbildare om presidenternas försvar men det återfinns inga systematiska diskursanalyser. Med diskursanalys som teoretiskt ramverk skulle slutsatser kunna dras kring hur presidentens försvarare konstruerade samt kommunicerade för att skapa en föreställning om verkligheten som differentierade från kongressen samt huruvida detta har ändrats över tid.⁶ Yttranden vid en så historiskt sällsynt och omvälvande process har konsekvenser kring maktbalans och partipolitiska uttryck i eventuella framtida riksrätter. Detta då tolkningsföreträdet kan baseras på de argumentet som fördes och vann gehör. Dessutom kommer diskursen avgöra hur riksrätterna kommer beskrivas och förklaras historiskt.

Syfte

Riksrätter är av uppenbart historievetenskapligt intresse då de oavsett utfall påverkar politiken och ger insikter i samtida konflikter och debatter kring maktfördelning, främst i avseende på presidentens befogenheter, samt rådande tolkningar av själva riksrättsprocessen. En komparativ studie av försvarsstrategier ger även viktiga inblickar i samtida normer genom hur försvarare beskriver de aktuella händelserna. Vidare hur försvaret utelämnar eller omskriver händelser ger en generell översikt över vilken sorts beteende som är acceptabelt under olika perioder för även andra än presidenter. Fyra fallstudier kan tänkas vara ett otillräckligt underlag. Tvärtom ger de en heltäckande bild då samtliga fall i amerikansk historia studeras.

Riksrätt som process är alltid under utveckling då spelreglerna sätts inför varje enskild riksrätt. Samtliga presidenter ställdes inför vitt skilda anklagelser vid olika tidpunkter vilket innebar olika förutsättningar. Därmed är ingen riksrätt den andra lik så strategierna kommer inte kunna stämma helt överens med varandra men det kan finnas en gemensam kärna. Genom att titta på den övergripande frågan kommer vi kunna se om Clinton och Trumps försvarsstrategier kopierade Johnsons vinnande strategi eller om försvaret konstruerade sin strategi skraddarsydd för att möta anklagelserna i riksrättsartiklarna.

⁶ A. Nilsson Hammer, "Diskursanalys" i M. Gustavsson & Y. Svanström, ed., *Metod – Guide för historiska studier* (Lund, Studentlitteratur, 2018), s.159.

Syftet med studien är bidra med en förståelse av eventuell förändring av den amerikanska politiska diskursen under riksrätter genom att på ett icke-värderande sätt kartlägga likheter och skillnader över tid. Detta genom att använda diskursanalys för att beskriva och jämföra försvarsstrategier som Andrew Johnson, Bill Clinton och Donald Trump använde i senaten. Detta leder till två forskningsfrågor:

"Hur har presidenters försvarsstrategi sett ut under riksrätter?"

"Hur och varför har den ändrats över tid under de fyra riksrätterna mellan 1868–2021?"

Bakgrund

De amerikanska grundlagsfäderna konstruerade riksrätt utifrån en förlaga i Storbritannien men genomförde markanta modifikationer. Den amerikanska representanthuset har rättighet, men inte skyldighet, att med enkel majoritet godkänna artiklar för att väcka riksrätt mot en president, vice-president samt federala civila tjänstemän så som domare eller ministrar. Riksrättsartiklarna kan vara en eller flera, det är helt upp till representanthuset hur många anklagelser den svarande ska stå inför. Grundlagsfäderna utsåg senaten som dömande instans där senatorer, efter att svurit en specifik ed att vara opartiska, genomför vad som liknar en rättegång där Högsta domstolens ordförande presiderar. Senaten lyssnar på bevis från ombud från representanthuset, *managers*, som agerar åklagare och presidenten försvaras av ombud men får närvara om denne vill. Avgörandet genomförs via omröstning per artikel där 2/3-delars majoritet av de församlade senatorerna behövs för fällande dom.⁷ Det är av vikt att notera att innan 1914 valdes senatorer inte av folket utan utsågs av varje delstats lagstiftande församling. Detta innebär att senatorer under Johnsons riksrätt hade andra förutsättningar än resterande riksrätter.⁸

Riksrättsprocessen har flertalet brister så som att det inte finns en definition på vilken sorts brott eller agerande som krävs för att bli ställd inför riksrätt, att den dömande instansen är politisk och att bevisbördan är odefinierad vilket lämnar senatorer till eget omdöme.⁹ Vad som ingår i definitionen "high Crimes and Misdemeanors" (nedan kallad H&M) har fått stort utrymme i tidigare forskning.

⁷ C. Black, *Impeachment*, s.5-6:11.: M.J. Gerhardt, "Lessons of impeachment history", s.605.: L. Tribe & J. Matz, *To end a Presidency*, s.xvii.

⁸ United States Senate, *Electing senators*, 2021.

https://www.senate.gov/general/Features/ElectingSenators_AHistoricalPerspective.htm (hämtad 2021-05-13).

⁹ R.A. Posner, *An affair of state: the investigation, impeachment, and trial of President Clinton* (Cambridge, Harvard University Press, 1999), s.120.

Diskussionen rör huruvida H&M betyder att ett kriminellt brott begåtts eller ett politiskt brott mot staten eller mot folkets förtroende. Ytterligare en parameter tillkom efter Clintons riks rätt, huruvida brottet måste vara utfört i ämbetet eller om privat agerande kan inkluderas.¹⁰ Ett annat omstritt område är huruvida konstitutionens definition ska tolkas utifrån vad orden betydde när den skrevs 1789, vad praxis inneburit för tolkningen av lagen genom åren eller om konstitutionen är ett levande dokument som ska tolkas utifrån dagens förutsättningar. Förräderi, mutor, korruption och maktmissbruk är samma men när grundlagsfäderna skrev konstitutionen fanns andra juridiska, politiska, tekniska och sociala förutsättningar vilka kan påverka utfallet beroende på vilken tid i historien riks rätt används.¹¹ Vidare eftersom senatens dom är slutgiltig kan senaten frångå konstitutionen i praktiken och ingen kan stoppa dem eller ge senatorerna konsekvenser förutom att senatorerna inte blir omvalda nästa kongressval. Vidare är det otydligt vad presidenten har för rättigheter, om försvarare får korsförhöra eller kalla egna vittnen, om presidenten kan vittna eller vägra att vittna om denne blir kallad av senaten eller lämna in egen bevisning.¹² Med denna bakgrund kan riks rätt antas vara ett icke färdigutvecklat rättsförfarande. Det är därför imperativt att minnas att det först och främst är en politisk process där samtliga parter också är politiska. Anspråk görs inte att vara en rättvis domstol utan fokus är på republikens hälsa och att förhindra en ny enväldig ledare.

Johnson 1868

Under slutet av det amerikanska inbördeskriget hade demokraten Andrew Johnson varit vice-president för den sittande presidenten och tillika republikanen Abraham Lincoln i en månad när denne blev mördad och Johnson blev USA:s 17:e president. Johnson föddes fattig i North Carolina och lärde sig att läsa som 14-årig skraddarlärling. Senare levnadstecknare har framställt Johnson som en ambitiös, principiell och envis person som tolkade alla attacker mot sin policy som personliga angrepp. Speciellt hatade han den elit som sett ner på honom under hans resa uppåt i samhället. Johnson startade en politisk debattklubb i sitt skrädveri och blev så småningom borgmästare, kongressman, guvernör och senator för Tennessee. Som enda senator från södern som förblev lojal mot unionen under inbördeskriget gjorde Lincoln honom till militär guvernör över Tennessee. Johnsons politiska åsikter inkluderade

¹⁰ C. Black, *Impeachment*, s.39.: M.J. Gerhardt, "Lessons of impeachment history", s.609-611. C.R. Sunstein, *Impeachment*, s.99.

¹¹ C.R. Sunstein, *Impeachment*, s.71-72:77.: L. Tribe & J. Matz, *To end a Presidency*, s.15.

¹² A.M. Dershowitz, *The case against the democratic house impeaching Trump*, s.4-5,21.

tron på en liten federal stat som inte skulle lägga sig i vad delstaterna gjorde. När Johnson stödde unionen i kriget visste han inte att det skulle resultera i slavarnas befrielse.¹³

Då inbördeskriget var på sluttampen var den viktigaste frågan för regeringen rekonstruktionspolitiken vilket omfattade hur sydstaterna som gjort uppror strukturellt skulle återanpassas in i USA samt hur slaveriets avskaffande skulle genomföras praktiskt. Johnson har blivit anklagad av historiker för att ha förlängt återuppbyggnaden och ombildningen med två år genom att ge södern ekonomisk och politisk makt över tidigare slavar istället för de radikala republikanernas föredragna politik. Johnson ansåg att radikala republikaner, en fraktion av det republikanska partiet som utan kompromiss ville avskaffa slaveri omedelbart, i kongressen var förrädare och gjorde talarturnéer för sin sak. Johnson ville organisera ett nytt parti centrerat kring honom och sökte makt genom att tillsätta ämbeten med personer enbart lojala till honom oberoende av partipolitisk tillhörighet.¹⁴ De radikala republikanerna hatade Johnson så mycket att de kontaktade fängslade medkonspiratörer till Lincolns mördare för att undersöka om det fanns bevis för att Johnson var inblandad i mordet för att använda emot honom under riks rätt, vilket de naturligtvis inte hade.¹⁵

Representanthuset försökte ställa Johnson inför riks rätt flera gånger. På fjärde försöket lyckades de efter att Johnson sparkat krigsministern Stanton vilket var emot The Tenure of Office Act (vidare kallad Tenure Act). Det var en lag kongressen stiftat som förbjöd presidenten att sparka civila tjänstemän ackrediterade av senaten vid tillträde utan senatens godkännande. Tenure Act är betydelsefull då kongressen stiftade lagen specifikt som bete för Johnson. Johnsons relation med Stanton var komplicerad, vilket kongressen visste, då Stanton vägrade prata med Johnson och istället lydde kongressen. Därför skrev kongressen i Tenure Act att bryta mot lagen skulle vara H&M vilket är specificerat i konstitutionen som ett riksrättsvärdigt brott och väntade in att Johnson skulle ta betet.¹⁶ Representanthuset godkände också

¹³W.H. Rehnqvist, *Grand Inquests: The historical impeachments of justice Samuel Chase and President Andrew Johnson* (New York, William Morrow and Company Inc, 1992), s.199-200.: H.L. Trefousse, *Andrews Johnson: a biography* (New York, W.W. Norton & Company, 1989), s.17-21,25-34,35,55,90-91,109,152,177.

¹⁴M.L. Benedict, *The impeachment and trial of Andrew Johnson* (New York, Norton & Company Inc., 1973), s.2-7,13-47-49.

¹⁵J. Chafetz, "Impeachment and assassination", *Minnesota Law Review*, 95/2 (2010), s.401.

¹⁶C. Black, *Impeachment*, s.51.: A.J. Lichtman, *The Case for Impeachment* (London, William Collins, 2017), s.13.: L.J. Trautman, "Presidential impeachment: contemporary analysis", *University of Dayton Law Review*, 44/3 (2019), s.536.: U.S. Congress & U.S. Senate, *Tenure of Office Act*, 39th Congress, 2nd session,

riksrättsartiklar som anklagade presidenten för att felaktigt utsett Thomas som tillfällig krigsminister, konspirerat med Thomas att hindra Stanton från att utföra sitt arbete, att ha skämt ut kongressen med skandalösa tal och att Johnson hävdade att kongressen var icke-konstitutionell.¹⁷

Flertalet av dagens forskare inom konstitutionsrätt menar att Tenure Act var emot konstitutionen och således ogiltig. Det var allmänt känt att 5 av 9 domare i Högsta domstolen vid tiden ansåg att kongressens plan på rekonstruktion var emot konstitutionen. Därmed var det inte orimligt att Johnson ville avskaffa Tenure Act genom att bryta mot lagen så att frågan togs upp i Högsta domstolen där han kunde vinna. Dock fick Johnson inte den chansen då riks rätt väcktes.¹⁸

I Johnsons försvarsteam ingick Henry Stanbury (före detta justitieminister), William M Evarts (advokat), Benjamin Robbin Curtis (före detta domare i Högsta domstolen), Thomas A.R. Nelson (domare från Tennessee) samt William S. Groesbeck (advokat).

Clinton 1999

Bill Clinton ställdes efter ett år av tumult och sexskandal inför riks rätt för att ha begått mened och förhindrat rättvisans gång. Clinton med juridikexamen från Yale blev statsåklagare i Arkansas vid 30 års ålder, guvernör av Arkansas vid 32 och vald till president 1992 som en av de yngsta i historien vid 46 års ålder. Samtida observatörer framställde Clintons start som president som tuff men att han utvecklades till en effektiv och populär ledare som ansågs intelligent, karismatisk och manipulativ.¹⁹

I januari 1998 hade Ken Starr som oberoende utredare utrett Clinton i 3,5 år angående eventuella kriminella handlingar av Bill och Hillary Clinton i Whitewater, en fastighetsaffär under 1980-talet, och samtidigt pågick en privat stämning mot Clinton om sexuella trakasserier från Paula Jones. Trots detta valde han att inleda en relation med Monica Lewinsky, en 22-årig praktikant i vita huset.²⁰ I januari 1998 kort efter Clinton nekat under förhör i Jonesfallet till en utomäktenskaplig sexuell relation

Chapter 153, 154. 1867. <https://www.loc.gov/law/help/statutes-at-large/39th-congress/session-2/c39s2ch154.pdf> (hämtad 2021-05-12).

¹⁷ U.S. Senate, *The impeachment of Andrew Johnson (1868) President of the United States*, https://www.senate.gov/artandhistory/history/common/briefing/Impeachment_Johnson.htm#7 (hämtad 2021-05-19).

¹⁸ M.L. Benedict, *The impeachment and trial of Andrew Johnson*, s.74. R.A. Posner, *An affair of state*, s.101.

¹⁹ R.A. Posner, *An affair of state*, s.160,164.: S.J. Wayne, "Presidential Personality: The Clinton Legacy", i M.J. Rozell & C. Wilcox, ed., *The Clinton Scandal and the future of American government* (Washington D.C. Georgetown University Press, 2000), s.212.

²⁰ A.M. Dershowitz, *Sexual McCarthyism: Clinton, Starr, and the Emerging Constitutional Crisis* (New York, Basic Books, 1998), s.6-9.: R.A. Posner, *An affair of state*, s.25-31,64.

med Lewinsky släpptes band där en vän spelat in en ovetande Lewinsky som berättade detaljer om sin relation till Clinton. Clinton försökte få Lewinsky att framstå som en galen stalker och inte tillförlitlig, men när hon vittnade stämde hennes utsaga i stort med all bevisning som samlats in och hon bedömdes trovärdig. Hela Starrs rapport med alla sexuella detaljer publicerades på internet utan revidering av kongressen. Representanthuset valde att ställa Clinton inför riksrett då de menade att han ljugit om förhållandets existens under ed, att han uppmuntrat till mened genom att be andra att ljuga under ed samt förhindrat rättvisa genom att ordna ett jobb till Lewinsky i New York och försökt få henne att gömma gåvor de utbytt.²¹

Republikanska ledare i kongressen menade att Clinton undergrävt sitt ämbetes integritet, hade förrått sitt förtroende som president och agerat på ett sätt till uppenbar skada för amerikanska medborgare då han korrumberat rättsväsendet för personliga vinning. Vidare att Clinton personligen övertalat andra personer att skapa en plan för att försena, hindra och dölja förekomsten av bevis och vittnesmål från kongressen och slutligen vägrat svara på skriftliga begäranden.²²

I Clintons försvarsteam ingick Charles F.C. Ruff (Vita husets chefsjurist och före detta Watergate åklagare), Gregory B. Craig (Vita huset-jurist), David E Kendall (Clintons privata advokat), Lanny A Breuer (Vita huset-jurist), Cheryl D. Mills (Vita huset-jurist), Dale Bumpers (före detta senator för Arkansas), Bruce R. Lindsey (advokat) samt Nicole Seligman (advokat).²³

Trump 2020

Trump föddes i en rik fastighetsfamilj i New York och blev realitytv-stjärna där han byggde sitt varumärke som sanningssägande affärsgeni. Trump klev in i politiken när han anklagade den första afroamerikanska presidenten Barack Obama för att vara född i Kenya och lurat till sig presidenttiteln. Trump vann presidentvalet 2016 över Hillary Clinton efter en otraditionell kampanj. Trumps retorik från början var polariserande och ifrågasatt som bestående av lögner där Trump byggde en

²¹ A.M. Dershowitz, *Sexual McCarthyism*, s.12-21,25-26,193-196,221.: R.A. Posner, *An affair of state*, s.25-31,77-80.

²² U.S. Congress, House, *Impeaching William Jefferson Clinton, President of the United States, for high crimes and misdemeanors*, H.Res.611, 105th Congress, 2nd session, introduced in House December 16, 1998, <https://www.congress.gov/bills/105th-congress/house-resolution/611> (hämtad 2021-05-14).

²³ Washington Post, *Defense Who's who*, 1999-01-19. <https://www.washingtonpost.com/wp-srv/politics/special/clinton/defense.htm> (hämtad 2021-05-23).

verklighetsföreställning för sina väljare där personer som påvisade Trumps lögnery ingick i en konspiration.²⁴

Det första hotet om riks rätt mot Trump kom från en oberoende utredning, Muellerutredningen, rörande huruvida Trump-kampanjen konspirerat eller koordinerat med Ryssland för att påverka presidentvalet 2016 och förhindrat utredningen genom att sparka FBI-chefen Comey.²⁵ Hotet parerades då utredningen inte kunde slå fast om Trump bett Ryssland släppa komprometterande information om Clinton eller om Ryssland gjorde det oombett.²⁶

Nästa hot om riks rätt kom ur en situation med Ukraina. Den 25 juli 2019, en dag efter att Muellerutredningen avslutats, försökte Trump enligt vittnesmål övertyga Ukrainas president Zelensky att tillkännage en officiell utredning av sonen till förra vice presidenten Joe Biden, som vid tidpunkten var trolig demokratisk motståndare i presidentvalet 2020. Om en utredning om Joe Bidens sons involvering i ett ukrainskt gasbolag inte offentliggjordes skulle Trump inte tillhandahålla monetärt stöd (400 miljoner USD) som kongressen allokerat till Ukraina.²⁷ Representanthuset menade att Trump begärt att Ukraina skulle blanda sig i presidentvalet 2020 samt utgjort ett hinder för kongressen att utreda vilket gjorde att de godkände riks rätts artiklar.²⁸

I Trumps försvarsteam ingick Pat Cipolle (Vita husets chefsjurist), Jay Sekulow (advokat), Ken Starr (före detta oberoende utredare av Clinton), Alan Dershowitz (juridikprofessor Harvard), Pam Bondi (före detta justitieminister i Florida), Jane Raskin (advokat), Mike Purpura (Vita huset-jurist), Robert Ray (före detta oberoende utredare av Clinton) samt Patrick Philbin (Vita huset-jurist).²⁹ Notera att Trump i sitt team har tre personer kopplade till Clintons riks rätt, två oberoende utredare där Starr var en välkänd antagonist till Clinton samt Dershowitz, en professor, som skrivit omfattande om Clintons riks rätt i presidentens försvar och används i denna studie för bakgrund om Clintons riks rätt och Muellerutredningen om Trump.

²⁴ A.J. Lichtman, *The Case for Impeachment* s.90-102.: L.J. Trautman, "Impeachment, Donald Trump and the attempted extortion of Ukraine", *Pace Law Review*, 40/2 (2020), s.142-143.: L. Tribe & J. Matz, *To end a Presidency*, s. xi-xii.

²⁵ The Department of Justice, *The Mueller report: the final report of the special counsel into Donald Trump, Russia and collusion* (New York, Skyhorse publishing, 2019), s. 41-51,194-196.

²⁶ A.M. Dershowitz, *The case against the democratic house impeaching Trump*, s.24.

²⁷ J.K. Goldstein, "The senate, the trump impeachment trial and constitutional morality", *Chicago-Kent Law Review*, 95/2 (2020), s.489-490.: Trautman, "Impeachment, Donald Trump and the attempted extortion of Ukraine", *Pace Law Review*, 40/2 (2020), s.142-143,172-180.

²⁸ U.S. Congress, House, *Impeaching Donald John Trump, President of the United States, for high crimes and misdemeanors*, H.Res.755, 116th Congress, 1st session, introduced in House December 10, 2019, <https://www.congress.gov/bill/116th-congress/house-resolution/755/text> (hämtad 2021-05-14).

²⁹ Reuters, *Factbox: The members of Trump's impeachment defense team*. By Reuters Staff, January 27, 2020. <https://www.reuters.com/article/us-usa-trump-impeachment-team-factbox-idUSKBN1ZQ17K>, (hämtad 2021-05-23).

Trump 2021

Efter att ha blivit friad av en riksrett och sedan förlorat sitt omval 2020 trodde många att Trumps dagar som försvarare i riksrett var över. Istället blev han första presidenten någonsin att bli ställd inför riksrett två gånger och den första presidenten som behövde försvara sig under en riksrett efter att ha lämnat ämbetet. I sin andra riksrett anklagades Trump för att ha uppmuntrat till ett uppror mot den amerikanska staten. Detta genom att vid flertalet uttalanden hävda att presidentvalresultaten var falska och inte borde accepteras av det amerikanska folket eller atteras av staten. Dessa åsikter uttryckte han igen den 6 januari 2021 inför en folksamling nära Vita huset där han uppmuntrade publiken strax innan kongressen skulle räkna röstlängderna för valkollegiet att göra motstånd. Detta menade representanthuset att Trump kunnat förutse kunde resultera i laglösa handlingar vid Capitolium där en folkmassa efter talet bröt sig in i Capitolium och genomförde våldsamma och destruktiva handlingar. Representanthuset menade att Trump genom sitt beteende allvarligt hotade säkerheten för Amerika och dess regeringsinstitutioner, hotat integriteten i det demokratiska systemet, stört fredliga maktövergång och besvärade en jämlik gren av regeringen.³⁰

Trump's försvarsteam bestod av David Schoen (advokat), Bruce Castor Jr (före detta justitieminister i Pennsylvania) samt Michael van der Veen (advokat).³¹

Tidigare forskning

Givet att fullt genomförda riksrätter inte är frekvent förekommande är antalet studier förklarligt begränsat. Än mer begränsat är den del av forskningen som berör försvarsstrategier. Majoriteten av litteratur och forskning delar likartad struktur, först granskas den amerikanska konstitutionens historia, följt av den individuella forskarens analys av tillämpning av riksrett och avslutas med fallstudie av antingen Johnson eller Clinton. Tidigare forskning har haft två intensiva produktionsperioder, den första med Johnson som fallstudie vilka publicerades i samband med Nixons potentiella riksrett under 1970-talet. Tidiga verk som Berger och Trefousse fokuserade på hur orättvist Johnson blivit behandlad av kongressen. Berger ansåg att riksrätten var den allvarligaste attacken på konstitutionen i USA:s historia och beskrev Johnsons

³⁰ U.S. Congress, House, *Impeaching Donald John Trump, President of the United States, for high crimes and misdemeanors*, H.Res.24, 117th Congress, 1st session, introduced in House January 11, 2021, <https://www.congress.gov/bill/117th-congress/house-resolution/24> (hämtad 2021-05-14).

³¹ NPR, *Meet Trump's impeachment defense team*, 2021-02-09. <https://www.npr.org/sections/trump-impeachment-trial-live-updates/2021/02/09/965838985/meet-trumps-impeachment-defense-team?t=1621770373643> (hämtad 2021-05-23).

agerande som medvetet och rationellt med ett försvar baserat på konkreta konstitutionella argument.³² Trefousse menade att Johnson agerat medvetet för att få frågan avgjord i Högsta domstolen men representanthuset istället felaktigt initierat riks rätt. Rörande Johnsons försvar nämns att han anlät nationens främsta advokater oavsett partitillhörighet och i successionsordningen var imperativt för Johnsons friande då senator Wade³³ sågs som ett förfärligt alternativ.³⁴

Efter 1990-talet blev studier av Johnsons riks rätt mer nyanserade eftersom forskare var mer sympatiskt inställda mot kongressen samt hade mindre förståelse för Johnsons politik som kan menas varit rasistisk. En studie av Benedict menade att riks rätt var ett rimligt motstånd från kongressen mot en aggressiv president som utövade makt utanför konstitutionens begränsningar. Benedict berör att Johnsons försvar bestod av att lova moderata republikaner att uppföra sig resten av mandatperioden vilket tog bort managers argument att om Johnson inte avsattes skulle hans utövande av presidentämbetet eskalera på bekostnad av kongressen.³⁵

Nästa intensiva produktionsperiod skedde vid Clintons riks rätt där fokus var fortsatt på tolkning av konstitutionen samt huruvida kongressen felaktigt använt riks rätt som partipolitiskt instrument. Nytt i forskningen var medias omnipotenta makt vilken antogs påverkat en fördjupning av partipolitisk partiskhet samt att Clintons överträdelse tog avstamp i hans privatliv. Popp menar i en artikel att Clinton felaktigt ställts inför riks rätt då Ken Starr missbrukat den obegränsade makt som kom med rollen oberoende utredare, att det extremt polariserade ledarskapet i kongressen var motiverat av ledarskapets jakt på kontroll och att media sökte monetär vinst på sensationsinriktad journalistik vilket blåste upp saken till astronomiska proportioner.³⁶ Variationer på samma slutsatser återfinns i Bloch, Benedict, Eisgruber & Sager, Lanoue & Emmert, Posner, Sullivan samt Tribe & Matz.³⁷

³² R. Berger, *Impeachment: the constitutional problems* (Cambridge, Harvard University Press, 1973), s.261,295.

³³ Senator Wade var näst i successionsordningen då det inte fanns någon vice president.

³⁴ M.L. Benedict, *The impeachment and trial of Andrew Johnson*, s.146.: H.L. Trefousse, *Impeachment of a President: Andrew Johnson, the Blacks, and Reconstruction* (Knoxville, University of Tennessee Press, 1975), s.131-137,146-150.

³⁵ M.L. Benedict, *The impeachment and trial of Andrew Johnson*, s.74:137.: M.L. Benedict, "From Our Archives: A New Look at the Impeachment of Andrew Johnson", *Political Science Quarterly*, 113/3 (1998), s.494-495,510.: L. Tribe & J. Matz, *To end a Presidency*, s.53-57.

³⁶ K.A.Popp, "The Impeachment of President Clinton: An Ugly Mix of Three Powerful Forces", *Law and Contemporary Problems*, 63/2 (2000), s.223-227.

³⁷ M.L. Benedict, "From Our Archives: A New Look at the Impeachment of Andrew Johnson", s.497.: S.L. Bloch, "The constitution under Clinton: a critical assessment: a report card on the impeachment: judging the institutions that judged President Clinton", *Law and Contemporary Problems*, 63 (2000), s.149-162.: C.L. Eisgruber & L.G. Sager, "Punishing the President: The Use and Abuse of Impeachment", *Punishment & Society*, 1/2 (1999), s.223.: D.J. Lanoue & C.F. Emmert, "Voting in the Glare of the Spotlight: Representatives' Votes on the Impeachment of President Clinton". *Polity*, 32/2

Clintons försvarsstrategi berörs enbart av Posner men inte strukturerat eller analyserat. Clintons försvar framställs som aggressivt utan respekt för sanningen där försvaret åberopade att Clinton aldrig blivit åtalad om han varit privatperson, att Clinton inte ljugit om Lewinsky pga. definitionsfråga om sex, att Clinton bett om ursäkt samt att Starr var en högerviden sexbesatt republikan. Det som återges om förfarandet i senaten var att försvararna ifrågasatte nästintill ingen fakta vilket gav att Clinton inte hade något juridiskt försvar utan måste vända sig till politiskt aggressivt slagsmål för att bli friad.³⁸

De studier som berör Trumps riks rätt rörande Ukraina är få och berör enbart koncist hur försvarsstrategin återgivits i media så som Jacobson och Trautman vilket är irrelevant för denna studie.³⁹ Donald Trumps andra riks rätt är så färsk att inga vetenskapliga studier publicerats rörande försvarsstrategi än.

Samtliga verk inom tidigare forskning använder sig i stor utsträckning av samma källmaterial så som den amerikanska konstitutionen, skriftligt material från grundlagsfäderna samt riksrättsartiklar och protokoll från förfarandet i senaten vid riksrätterna. Gällande studier om Clinton innehåller dessa ytterligare källvarianter i form Ken Starrs utredning med vittnesmål och bevismaterial inkl. filmade förhör med Clinton samt subjektiva böcker eller tidningsartiklar skrivna av politiska motståndare eller anhängare av Clinton för att påvisa den massmediala frenesi som pågick kring Lewinsky-skandalen och hur hög aggressiviteten var på båda sidor. Det återfinns inte någon applicering av teoretiskt ramverk i tidigare forskning. Det vetenskapliga arbetet är övervägande kvalitativt av berättade natur med tydlig argumentation. Två kvantitativa studier står ut, Lanoue & Emmert samt Hinojosa & Perez-Linan, som jämför opinionsmätningar under Clintons riks rätt med röstningsstatistiken av kongressledamöter under hela processen för att få svar på hur opinionen påverkade utfallet.⁴⁰

Hinojosa & Perez-Linan eftersträvar också genom en kvalitativ textanalys av riksrätter svara på hur presidenter kan överleva en riks rätt. Undersökningen är av komparativ internationell karaktär med enbart Clinton som amerikansk fallstudie

(1999), s.253,258-268.: T. Sullivan, "Impeachment Practice in the Era of Lethal Conflict", *Congress & the Presidency*, 25/2 (1998), s.117-128.: L. Tribe & J. Matz, *To end a Presidency*, s.197-241.

³⁸ R.A. Posner, *An affair of state*, s.9-11,27,42,55,69,83-87,93,113-114,127-128,150-161.

³⁹ G.C. Jacobson, "Donald Trump and the Parties: Impeachment, Pandemic, Protest, and Electoral Politics in 2020", *Presidential Studies Quarterly*, 50/4 (2020), s.762-795.: L.J. Trautman, "Impeachment, Donald Trump and the attempted extortion of Ukraine", s.142-143.

⁴⁰ V.J. Hinojosa & A.S. Pérez-Liñán, "Presidential Survival and the Impeachment Process: The United States and Colombia", *Political Science Quarterly*, 121/4 (2006), s.653-675.: D.J. Lanoue & C.F. Emmert, "Voting in the Glare of the Spotlight: Representatives' Votes on the Impeachment of President Clinton", s.223-229.

med slutsats om Clintons försvar i två retoriska strategier. Den första är "so what?"-försvaret där Clinton menade att även om anklagelserna var sanna var det inte ett brott mot konstitutionen och därmed inte lämpligt med riksrett. Försvaret menade att alla ljuger om sex och att ingen vanlig person skulle bli åtalad för att begå mened vid inkräktande frågor om sexliv och utomäktenskapliga affärer. Den andra strategin var "my enemies are out to get me"-försvaret där skandalen porträtterades som konstruerad och politiserad av fiender som ville fälla Clinton till vilket pris som helst. Hinojosa & Perez-Linan menade att de två försvarsstrategierna bildade en effektiv sköld genom att skapa tvivel om det låg politiska motiv bakom anklagelserna och att hävda att agerandet inte hamnade inom definitionen av riksrett. Problematisering kring deras källor måste göras då de enbart använder en sekundär källa skriven av en argumenterande journalist utan vetenskaplig prövning för att framställa de två försvarsstrategierna.⁴¹

Whittington står närmast vad denna studie söker åstadkomma med komparativ metod och strukturerade jämförelser då studien söker finna om Clintons riksrett innehöll samma partiska politiska färgning och försvagning av presidentämbete som Johnsons. Whittingtons slutsats var att båda riksrätter var fyllda av partipartiskhet men där Johnsons innehöll konkreta konstitutionella frågor med fokus på presidentämbetet som institution vilket försvagade ämbetet ponerade Whittington att Clintons inte skulle ha långtgående konsekvenser för institutionerna då anledningen var en personlig skandal.⁴²

Whittington behandlade försvarsstrategi ytligt, det omnämns att Johnson bröt mot Tenure Act för att få lagen prövad av Högsta domstolen samt genomförde en personlig turné där han argumenterade för stöd från landsbygden i sin kamp mot kongressen. Angående Clinton menade Whittington att Clintons försvarare inte hade möjlighet att sätta upp ett konstitutionellt försvar då åtalen inte innehöll några konstitutionella anklagelser men att de kunde använda republikanernas svagheter utan att specificera närmare vilka dessa var. Whittingtons primärkälla var protokollen från riksrätterna men argumenten grupperas inte och det finns potentiellt mer att hitta i en närmare studie av anföranden från försvararna än de generaliseringar som görs

⁴¹ V.J. Hinojosa & A.S. Pérez-Liñán, "Presidential Survival and the Impeachment Process: The United States and Colombia", s.653,656,659-661.

⁴² K.W. Whittington, "Bill Clinton was no Andrew Johnson: comparing two impeachments", *University of Pennsylvania Journal of Constitutional Law*, 2 (2000), s.422:451,458

av Whittington. Utifrån denna artikel indikeras att de två första riksrätterna möjligtvis kommer ha olika försvarsstrategier.⁴³

Den amerikanska politiken är partisk, så även mycket litteratur, många forskare säger att de ska försöka vara neutrala men diskuterar hur svårt det kan vara i den miljön.⁴⁴ Tidigare forskning är omfattande, följer upptakten till riksrätten samt konsekvenserna för president och kongress respektive konstitutionen och det politiska klimatet. Försvaret lyfts oftast av anekdotisk karaktär vilket ger en tydlig kunskapslucka om försvarsstrategier vilken kan fyllas genom en komparativ metodisk studie med grupperad analys av försvarets argument. Givet att 50% av riksrätterna mot amerikanska presidenter ägt rum senaste två åren finns god möjlighet att kunna bidra till ämnet.

Teori & Metod

Teoretiskt ramverk

Diskursanalys

All diskursanalys varierar i innebörd beroende på forskarens ansats. Oftast används det teoretiska ramverket av lingvister, retoriker och statsvetare men antalet tvärdisciplinära studier ökar.⁴⁵ Anna Nilsson Hammar beskriver grunden för historievetenskapliga diskursanalyser som intresset för hur texter och tal formulerat och kommunicerat bilder av verkligheten och dess konsekvenser. Språket är föränderligt och ett verktyg för människor att övertyga andra däribland att skapa en alternativ tolkning av verkligheten. Därmed blir det vitalt att ha en medvetenhet om anakronismer när tolkning utförs på material från en svunnen tid och dessutom översättning från ett annat språk. Historiska diskursanalyser är ett sätt att uppmärksamma och lyhört undersöka maktkamper och konflikter i politisk historia genom att öka förståelse av historiska händelseförlopp och verklighetsbeskrivningar. Nilsson Hammar uttrycker att inom historievetenskapen betraktas diskurser som system av utsagor som sätts i relation till varandra där sociala, politiska och vetenskapliga positioner konstrueras och manifesteras där text och tal är vapen i en kamp om tolkningsföreträdet.⁴⁶ Därför lämpar sig en historisk diskursanalys som

⁴³ K.W. Whittington, "Bill Clinton was no Andrew Johnson: comparing two impeachments", s.422-443,436-437,457.

⁴⁴ R.A. Posner, *An affair of state*, s.3.

⁴⁵ C. Hay, "Political Discourse Analysis: The Dangers of Methodological Absolutism", *Political Studies Review*, 11/3 (2013), s.324-325.: T.A. Van Dijk, "What is political discourse analysis", *Belgian journal of linguistics*, 11/1 (1997), s.12-14.

⁴⁶ A. Nilsson Hammer, "Diskursanalys" s.133-134,160.

teoretiskt ramverk för en undersökning av presidenternas försvar där riksrätten är en typisk kontext där två olika sidor kämpar om tolkningsföreträde kring omständigheterna.

I praktiken innebar detta teoretiska ramverk att under metodens genomförande bearbetas materialet för att blottlägga mönster där språkliga upprepningar samlas in i teman. För en djuplodad kvalitativ studie bör det ställas frågor om materialets tillkomst samt den historiska kontexten så som vem producerade texten, vad texten har för funktion och vem som var den avsiktliga publiken. Utifrån svaren på de frågorna bör det resoneras på vilket sätt det kan ha påverkat att texten framfördes i senaten, så som ett mer formellt språk. Under läsning av materialet ska mönster och systematik blottläggas genom klassificering för att exponera maktordningar på makro och mikroperspektiv.⁴⁷ Makro är övergripande tematiska strukturen medan mikro är koherens och ordval. För makro avgörs huvudtema och delteman baserat på hur marginaliserad position deltemat har i relation till huvudtemat. Slutligen bör om en stämning genomsyrar texten och därmed styr hur den kommuniceras både genom medvetna och omedvetna semantiska val identifieras. På mikronivå ses över hur meningar är uppbyggda samt vilka ordval som fastslår hur de ser på motparten.⁴⁸

Av yttersta relevans för denna studie är konfliktdimensionen där diskurser är en föreställning om verkligheten som förs fram på bekostnad av andra verkligheter, uppmuntrar till handling samt har ett inneboende pretention på sanning. Där har denna studie som syfte att söka exponera tolkningsföreträddandet av försvarerna så som det exponeras under deras anföranden i senaten. Potentiellt kan det finnas en överenskommelse om vad som hänt fundamentalt i fakta men argumentation från åklagare och försvar kommer ha olika tolkning om innebörden av skeendet. Däri blir föreställningen om det finns en exakt sanning synnerligen intressant i kontexten av en politisk rättegång med två polariserade sidor där ena sidans föreställning av verkligheten kommer ske på bekostnad av andras föreställningar av verkligheten. I fallet av riksrätt är diskursen dessutom handlingsorienterad då försvaret med grund i sin framställning av verkligheten söker få senatorer att rösta på ett specifikt sätt. Dessa två parametrar tillsammans menar Nilsson Hammar resulterar i en diskursiv maktanalys där det blir vitalt att betrakta vad som anses självklara sanningar, vad som

⁴⁷ A. Nilsson Hammar, "Diskursanalys", s.145–147,137.

⁴⁸ P. Berglez, "Kritisk diskursanalys" i Ekström, M., & Larsson, L., ed., *Metoder i kommunikationsvetenskap* (Lund, Studentlitteratur AB, 2010), s.275–276.

inte definieras som kunskap, vilka yttranden som tillskrivs mindre vikt och om detta går att utmana och i så fall på vilket sätt.⁴⁹

Det specifika med en diskursanalys är att den involverar en specifik kontext. I detta fall en amerikansk riks rätt mot en president.⁵⁰ En diskursanalys av ett politiskt skeende måste utföras med en medvetenhet av forskaren att uttalanden är politiska, att de sagts med politiskt motiv i syfte att skapa en opinion för en egen agenda. Avsändaren av diskursen behöver inte vara professionella politiker utan även försvararna som i detta fall var advokater, domare, professorer och före detta senatorer kan föra fram ett politiskt budskap.⁵¹ Alla försvar vid rättsliga processer är skapade för att finna stöd för att den anklagade är oskyldig, men vid en riks rätt har uttalanden långt mer vidsträckta konsekvenser än för den enskilda individen. Diskursen påverkar den övergripande politiska diskursen och balansen mellan parterna i nationens maktelit och i förlängning folkets uppfattning av denna.

Metoddesign

Operationalisering av det teoretiska ramverket diskursanalys sker genom att söka upprepningar och mönster i respektive riks rätt. Detta genom att jämföra muntliga uttalanden av presidentens företrädare under senatens förfarande samt det initiala skriftliga svaret presidenten lämnat in efter att riks rättsartiklarna publicerats.⁵² En diskursanalys behöver inte allokeras uttalanden till en specifik avsändare. I denna studie differentieras inte uttalanden mellan de olika försvararna utan de behandlas som en enhet som representerar presidenten.⁵³ För denna studie är det viktigt att som Van Dijk lyfte att betänka att även om all diskurs om politik inkluderas är det även viktigt att betänka vad mer som uttalas om, exempelvis konstitutionen. Det är en grundlag men politiseras när en tolkning som gynnar presidenten förs fram och därmed ingår i försvarets diskurs.⁵⁴

Uttalanden återfinns i det dagliga protokollet som publicerats av kongressen och det initiala skriftliga svaret på riks rättsartiklarna återfinns i kongressens arkiv. I Johnsons riks rätt läses presidentens initiala svar upp i senaten innan

⁴⁹ A. Nilsson Hammer, "Diskursanalys", s.135–136,140–141.

⁵⁰ G. Bergström & K. Boréus, "Diskursanalys" i Bergström, G. & Boréus, K ed., *Textens mening och makt: metodbok i samhällsvetenskaplig text- och diskursanalys*, 3 uppl. (Lund, Studentlitteratur, 2012), s.355.

⁵¹ C. Hay, "Political Discourse Analysis: The Dangers of Methodological Absolutism", s.324-325.: T.A. Van Dijk, "What is political discourse analysis", s.12-14.

⁵² A. Nilsson Hammer, "Diskursanalys", s.151.

⁵³ T.A. Van Dijk, "What is political discourse analysis", s.21.

⁵⁴ *Ibid*, s.25.

riksrättsanföranden inleds och är därför taget från samma protokoll som talen. Hur omfattande försvarets inlämning eller taltid var varierade per riks rätt då regler överenskommes i senaten separat för varje fall. Detta källmaterial är passande för diskursanalys då det är betänkt material som försvararna haft god tid att förbereda. Detta i sin tur utesluter att ett visst språkbruk missbedöms som vitalt för försvarets diskurs när det egentligen är ett improviserat av en försvarare.

För att fördomsfritt etablera ett mönster baserat på källmaterialet har klassificering lämnats öppet. Detta då tidigare forskning oftast varit enskilda anekdoter om försvaret i större verk, byggd på mediala tolkningar eller uttalanden från personer som tydligt har en preferens eller aversion för presidentens politik.⁵⁵ Istället har samtligt material lästs igenom samtidigt som anteckningar noga tagits där passager av intresse selekterats ut per riks rätt. Initialt resulterade det i stora mängder text som sedan per riks rätt grupperades i teman som återkom med högst frekvens och med utmärkande ordval. Andra ämnen har lämnats därhän så som personliga anekdoter av försvararna som inte relaterar till presidenten eller riks rättsartiklarna. Längre utläggningar av praxis, uppläsning av litteratur eller lagar har inte tagits med i fullo utan det har kort nämnts vad som refererats till.

Avgränsning

Riks rätt omfattar alla federala utnämningar vilket kan innebära att senatorer, domare samt ministrar i regeringen kan bli ställda inför riks rätt. Detta har hänt i 17 fall med resultat i både friande och fällande domar. Dessa kommer inte inkluderas då det en riks rätt av en president är en unik process då makten som tillhör det ämbetet kraftigt överstiger resterande och därmed får en annan tyngd. Gällande presidenter har enbart fyra formellt genomförts i senaten och därmed behövt konstruera ett övervägt försvar.

I en total diskursanalys på amerikanska presidenters riks rätter skulle även allt som yttras av försvararna eller presidenten själv och andra politiska surrogat i andra forum så som media och politiska tal inkluderas. Dock måste en delimitering göras från allt som sägs utanför senaten för att studien inte ska bli för bred. Uttalanden i senaten är den systematiska och officiella versionen av presidentens försvar.⁵⁶

Offentliga dokument från kongressen rörande riks rätterna är häpnadsväckande stort så för att genomföra en riktad studie behövde vissa kategorier lämnas därhän.

⁵⁵ Esaiasson, P., Gilljam, M., Oscarsson, H., Towns, A., & Wägnerud L., *Metodpraktikan: Konsten att studera samhälle, individ och marknad*. 5 uppl. (Visby, Wolters Klöuwer Sverige AB, 2017), s.201-203.

⁵⁶ T.A. Van Dijk, "What is political discourse analysis", s.15:24.

Forskningsfrågan eftersöker den samtida politiska diskursen under förfarandet i senaten vilket protokollen reflekterar i sin helhet och därmed är källorna uttömda på material i förhållande till forskningsfrågan. Därav är vittnesmål, bevisföremål, utredningar i representanthuset och protokoll från representanthusets utredande kommittéer samt frågestunder i senaten inte inkluderade utan att studiens resultat blir lidande.⁵⁷

Källkritik

För att genomföra en solid vetenskaplig studie med relevanta slutsatser krävs gedigen källkritisk undersökning till materialet. I denna studie är källmaterialet protokoll och inlämnade dokument direkt ifrån försvaret vilken förvaltas av Library of Congress och finns tillgängligt i deras officiella databas där samtlig amerikansk federal lagstiftning och tillhörande dokumentation återfinns.⁵⁸ Därmed kan äkthetskriteriet bedömas vara högt då en tillförlitlig institution ansvarar för insamlandet och arkiveringen. Den amerikanska senatens protokollen är publicerade online i Congressional Records där det går att finna samtliga ord som yttrats per dag i kongressen sen 1937.⁵⁹ För Johnsons riks rätt publicerade Congressional Records⁶⁰ en specialutgåva utgiven samma år som riksrätten 1868 där samtlig dokumentation relaterad till riksrätten återfinns.⁶¹ Johnsons riks rätt genomfördes för 130 år sedan, men ingen översättningsproblematik förväntas. Gällande samtidighet publicerades Johnsons källa samma år som riksrätten och för Clinton och Trump publicerades en upplaga av varje dags förfarande senast morgonen efter i Congressional record.⁶²

Då representanthuset var motpart till presidenten i förfarandet och senaten var dömande institutionen har de ett investerat intresse i hur de framställs i protokollen de har ansvar för att publicera. Det är protokoll vilka är predestinerade att blir historiskt betydelsefulla dokument därav bör en medvetenhet finnas att de publicerande institutionerna möjligtvis genomfört censur eller kontroll av vad som

⁵⁷ P. Esaiasson et al, *Metodpraktikan*, s.290–291,294.

⁵⁸ U.S. Congress & U.S. Senate, *About congress.gov*, 2021. <https://www.congress.gov/about> (hämtad 2021-05-19).

⁵⁹ U.S. Congress & U.S. Senate, *Congressional Record*, 2021. <https://www.congress.gov/congressional-record/browse-by-date> (hämtad 2021-05-19).

⁶⁰ Som vid tiden hette Congressional Globe.

⁶¹ Supplement to the congressional globe: containing the proceedings of the senate sitting for the trial of Andrew Johnson, president of the united states, fortieth congress second session, 21 February 1868. <http://memory.loc.gov:8081/ammem/amlaw/old%20html/lwcg-imp.old2.html> (hämtad 2021-04-02).

⁶² U.S. Congress & U.S. Senate, *About the Congressional Record*, 2021. <https://www.congress.gov/help/congressional-record> (hämtad 2021-05-19).

blir publicerat i protokollet och därmed impliceras risk för tendens i materialet. Dock är risken minimal för Clinton och Trumps riksrätter, då dessa även filmades var det svårt för representanthuset och senaten att dolt manipulera de skriftliga protokollen. Gällande Johnsons riksrätt så finns varken ljud eller video men risken att det är diskrepans i protokollen mot verkligheten är minimal då de är respekterade institutioner samt att det fanns åhörare från media och folket på plats. Därför anses inte tendens och oberoende påverka källmaterialet.⁶³

Källor måste tolkas i sitt sammanhang, enbart primärkällor används i denna studie men protokollen från senaten är delar av en större process samt färgade av sin kontext, dvs. att det talas i senaten och inte massmedia. Därav görs antaganden att diskursen kommer vara tämligen formell.⁶⁴

Resultat

Johnson 1868

Rättsligt & Konstitutionellt

Grundstenen i Johnsons försvar var legalt där samtliga 11 riksrättsartiklar flertalet gånger systematiskt och strukturerat bemöttes. Gällande den första artikeln menades att Johnson var nödgad att sparka Stanton då han vägrade prata med Johnson vilket presidenten bedömde var en risk för det amerikanska folkets intresse. Vidare menades att Stanton inte täcktes av Tenure Act då lagen sammanfogade ministerns ämbetsperiod till den president som utsåg ministern och Stanton anställdes av Lincoln. Försvaret lyfte även praxis att sen Washington har presidenten valt vem som skulle arbeta för verkställande makten och kunnat fylla positioner interim. Försvaret åberopade att det inte var specificerat i konstitutionen vem som har rätt att avsätta, bara tillsätta.⁶⁵

Gällande andra, tredje, fjärde, femte, sjätte, sjunde och åttonde artikeln menade försvaret att artiklarna föll om Stanton inte omfattades av Tenure Act. Försvaret erkände att General Thomas utsetts tillfälligt som krigsminister utan att senaten tillfrågats men menade att det inte var ett brott mot konstitutionen och gav historiska exempel på praxis. Av yttersta vikt för försvaret var att Stanton vägrat avgå och lämna över departementet inklusive dess tillgångar och dokument, vilket gav att Johnson inte

⁶³ P. Esaiasson et al, *Metodpraktikan*, s.292–296.

⁶⁴ P. Esaiasson et al, *Metodpraktikan*, s.21.

⁶⁵ Congressional Globe, *Supplement to the congressional globe: containing the proceedings of the senate sitting for the trial of Andrew Johnson, President of the United States, Fortieth congress second session*, (Washington, F. & J. Rives & Geroge A. Bailey, 1868).
<http://memory.loc.gov:8081/ammem/amlaw/old%20html/lwcv-imp.old2.html> (hämtad 2021-04-02), s. 12–14,123–124–129,352,363.

kunde ha brutit mot Tenure Act eftersom Stanton fortsatt innehade positionen. Vidare betonade försvaret att Stantons vägran att följa order inte mötts med våld eller hot. Johnson menade att Stanton var avstängd och inte sparkad tills Högsta domstolen kunde avgöra om lagstiftande eller verkställande makten får sparka ministrar.⁶⁶

Anklagelsen i nionde artikeln att Johnson försökt grunda en sektion av armén för att vräka Stanton från departementet bemöttes med att Johnson som överbefälhavare inte var tvungen att ge order via krigsministeriet och att kongressen inte kunde ta den konstitutionella rättigheten ifrån honom eller bevisa att det var ett H&M.⁶⁷

Försvaret bemötte anklagelserna i tionde och elfte artikeln att Johnson ska ha uttalat sig förlöjligande, föraktfullt och med vanära om kongressen med att han använt sin rättighet till yttrandefrihet som medborgare. Försvaret åkallade att Johnson svarat på tillrop från publiken och således ej planerat uttalandena men att han stod fast vid åsikterna. Johnson menade att han brutit i sitt ämbete om han inte yttrat sig till folket om kongressens agerande. Försvaret bröt sin strategi under artikel 1–9 att motbevisa managers genom att i detalj gå igenom förfarandet då det hade inneburit att de behövt framföra Johnsons temperamentsfulla ord, utan lade sin tyngdpunkt i diskursen på att Johnson var en utbildad enkel medborgare utan klassisk skolning som gjort sin plikt och som alla andra medborgare använt yttrandefrihet.⁶⁸

Nästa stora tema var appliceringen av konstitutionen som försvaret menade avhandlade maktbalansen mellan verkställande, lagstiftande och dömande makt. De formulerade sig starkt att fallet handlade om att en gren av staten försökte förgöra en annan gren, och bli dess herre. I relief till det nämndes att Johnson agerat i god tro och att konstitutionen gav presidenten rätt att ha åsikter om konstitutionen så länge han uttryckte dessa fredligt, samt att ifrågasätta lagar som var i strid med konstitutionen var en medborgerlig plikt.⁶⁹ Särskilt argumenterades att storleken på brottet enligt konstitutionen måste vara i så stor skala att det påverkat folket negativt för att väcka riksrätt och försvaret menade att varken folket, tillgångar, någons frihet eller kropp hade åsamkats skada eller att Johnson mutat eller begått förräderi.⁷⁰

På makronivå i diskursen framställde försvaret en version av händelserna sakligt där Johnson framställs som den fredliga hederliga personen som i god tro öppet kommunicerat med representanthuset för att lösa det administrativa problemet

⁶⁶ Congressional Globe, *Supplement to the congressional globe*, s.14–15,130–135,359–360,362,365–366,372.

⁶⁷ Ibid, s.15,359–360,133–134.

⁶⁸ Ibid, s.15–18,134–135,359.

⁶⁹ Ibid, s.125–127, 338,344, 352, 350,363.

⁷⁰ Ibid, s.343,370,375.

Stanton blivit när han som en oresonlig krigsminister inte utförde sina plikter. Försvaret försökte avdramatisera förloppet genom att specifikt betona hur vanligt förfarandet varit och att Johnson inte använt olämpliga medel utan med lugn inväntat en lösning inom systemet. Narrativet består av Johnsons ödmjuka vilja att utföra sina oväntade plikter i god tro, vilket var ett diskret sätt att arbeta emot den bild försvaret lagt fram om Johnson som en illvillig konspiratör. Beskrivningen kopplad till den tionde artikeln utmålade Johnson som en man av enkel bakgrund som utnyttjade sin rätt till yttrandefrihet som alla medborgare hade, och ber dem förlåta honom för att han uttryck sig burdust, vilket är kopplat till hans enkla ursprung. Därmed skapas en distans i diskursen till de professionella politikerna som överutbildad elit där Johnson ställs närmare folket.

På mikronivå används "administration" (administration)⁷¹ och att det skett utan "skada" (injury)⁷² för att normalisera förfarandet och rensa bort bilden av Johnson som en person som agerar impulsivt med allvarliga konsekvenser. På samma sätt framställs Johnson uppseendeväckande tal som svar på "tillrop från publiken" (calls from the crowd)⁷³ vilket utstrålar passivitet utan illvillighet. Detta anknyts även till att Johnson "inte tänker be om ursäkt...för att utnyttjat yttrandefrihet" (without apologizing...for the exercise of freedom of speech)⁷⁴ för att rättfärdiga det han gjort. "Folkets intresse" (public interest)⁷⁵ används för att motivera att Stanton sparkades, vilket ger det ett patriotiskt motiv. Gällande frågan om maktbalansen valde försvaret att beskriva det med att kongressen försöker bli "herre"(master)⁷⁶ över presidenten vilket kan tolkas vara en icke subtil referens till slaveriet som de radikala republikanerna avskytt länge.

Fiender är ute efter presidenten

Flertalet sektioner som tillhörde det dominerande rättsliga temat avslutades med en diskret verklighetskonstruktion där behandlingen av Johnson var fientligt motiverat. Managers beskrevs provocerat fram nationens första politiska rättegång genom illvillig tolkning av befogade omständigheter då Johnson bedrev politik stick i stäv med de önskingar och förhoppningar de ambitiösa senatorerna haft att genomdriva under Lincoln. Försvaret beskrev hur managers beskrivit Johnsons motiv som ondska

⁷¹ Congressional Globe, *Supplement to the congressional globe*, s.339.

⁷² Ibid, s.376.

⁷³ Ibid, s.359.

⁷⁴ Ibid, s.359.

⁷⁵ Ibid, s.13.

⁷⁶ Ibid, s.338.

och att han var en mörk dyster kontrollerade kraft över sitt kabinett där ministrarna var slavar under hans inflytande.⁷⁷

Försvaret menade att det inte fanns plats för politiskt ränksmideri eller förutfattade meningar i en riks rätt vilket de indirekt tillskrev kongressen. Vidare ifrågasatte de vad skillnaden var mellan det språk Johnson stod åtalad för i tionde artikel och det managers använt under riksrätten. Försvaret ansåg också att Tenure Act var skapad för att i strid med konstitutionen inskränka presidentens befogenheter. Vidare att situationen mellan Stanton och Johnson inte var lämplig och att det var mer rimligt att Stanton avgick än presidenten om de inte kunde arbeta tillsammans.⁷⁸

Gällande förfarandet menade försvaret att managers argumenterat att riks rätt inte var en rättegång och att senaten inte var en domstol för att de inte hade några bevis utan låtit sina känslor styra. Försvaret yttrade att om det inte var en domstol så var det en schavott där alla senatorer hade en yxa mot den anklagades nacke.⁷⁹

Det blev vassare tonfall när försvaret menade att senatorerna inte kunde upprätthålla grundlagsfädernas standard eftersom de inte besatt grundlagsfädernas vishet och rättvisa utan var en samling vanliga män som genom ambition lyft sig själva till eminenta positioner. Försvaret ansåg att senatorerna hindrades av högfärdighet från att erkänna att president var ett viktigare ämbete än deras egna, och att detta skulle resultera i att de historiskt skulle bli vanärade för att ha reducerat den amerikanska själen till aska, och bad att de inte skulle förminska hur allvarligt riks rätt var.⁸⁰ Försvaret argumenterade för hur olämpligt det var att senatorerna dömde i frågan då de godkände den lag som presidenten menade var emot konstitutionen. De uttryckte det som att ha en domare som om han dömer en får ens hus men om han friar en måste ge bort sitt hus till den åtalade.⁸¹

Detta tema återkommer näst mest frekvent för Johnson och framfördes med mer utmanande språk än första temat. På en makronivå domineras diskursen av framställningen av representanthuset och senaten som politiskt och privat motiverade att fälla Johnson, vilket de varnade senaten skulle förstöra deras eftermäle. Försvarets tolkning var att managers problem var mot Johnson som person och inte vad som hänt. De allokerade gott om utrymme till att beskriva Johnson som en rationell person som agerat med värdighet och klass trots sin ringa bakgrund, medan kongressen

⁷⁷ Congressional Globe, *Supplement to the congressional globe*, s.336–338,347–348,356–357,367.

⁷⁸ Ibid, s.123,129,349,345,355,359.

⁷⁹ Ibid, s.123,340.

⁸⁰ Ibid, s.344,349.

⁸¹ Ibid, s.356.

framställdes som politiska konspiratörer utan sunt förnuft som försökt konstruera en fälla åt Johnson. I kontrast till deras beteende lyfts Johnson agerande som transparent och rimligt då att Stanton avgick snarare än presidenten om de inte kunde arbeta tillsammans var sunt förnuft. Att framföra att Johnson genomförde allt i skrift och kommunicerade öppet till kongressen byggde vidare på tanken om att Johnson inte hade något att dölja eller skämmas för vilket ger en bild av Johnson som en man med både fötterna på jorden jämfört med de uppeggade motparterna. Försvaret frambringade en bild av att motståndarna ville bagatellisera processen, men att deras beslut kunde förstöra den amerikanska själen. Notera att motparterna inte benämns som fiender rakt ut i texten.

På mikronivå användes ord av olika valör, dels för att framställa senatorerna som investerade i att utfallet var negativt för presidenten, så som metaforen "domare som om han dömer en får ens hus men om han friar en måste ge bort sitt hus till den åtalade" (tried before a judge who, if he condemned us, would have our houses, and if he acquitted us we should have his)⁸². Att beskriva senatorerna som "ambitiösa" (ambitious)⁸³ antydde att de inte var oberoende domare utan hade egna motiv dolda för folket. Att dessutom beskriva deras planer som "önskningar" (wishes)⁸⁴ förpassade planerna till orealistiska fantasier som aldrig lovats att genomföras, och därmed inte var rimliga att vara upprörda över. Genom att tala om "schavotter" (scaffold)⁸⁵ alluderas till skräckväldet under franska revolutionen där alla kunde bli avrättade utan bevis vilket antydde ociviliserat känslodrivet förfarande från managers. För att beskriva managers negativa bild av Johnson lyfte försvaret att managers målat upp en bild av Johnson "mörk och dyster" (dark and gloomy)⁸⁶ och var "herre" (master)⁸⁷ över kabinetten vilket alluderar igen till slaveriet, vilket ger försvaret möjlighet att återigen argumentera Johnsons fina personliga kvalitéer som en rättskaffens man som försökte göra sin "plikt att ta bort" (duty to remove)⁸⁸ genom att sparka Stanton.

Historia & Ideal

Flertalet tillfällen gick försvaret till grundlagsfäderna, ursprunget och diskussioner som fördes vid skapandet av konstitutionen samt litteratur publicerat av grundlagsfäderna vid senare tillfälle. Försvaret menade att konstitutionen bad senaten

⁸² Congressional Globe, *Supplement to the congressional globe*, s.356.

⁸³ Ibid, s.344.

⁸⁴ Ibid, s.367.

⁸⁵ Ibid, s.340.

⁸⁶ Ibid, s.336.

⁸⁷ Ibid, s.336.

⁸⁸ Ibid, s.376.

om rättvisa, sanning och frihet vilket om senatorerna valde att lyssna på skulle de bli ädlare och starkare. Senatorerna antydde behöva överkomma sin svaghet för konstitutionens eviga liv. Vidare drömde försvaret att grundlagsfäderna varit närvarande under riksrätten som representanter för sina stater och att nuvarande senatorer behövde leva upp till deras arv. Försvaret ansåg att genom offentliga uttalande om Johnsons riksrätt hade senatorerna avslöjat sina förutfattade meningar. Försvaret uppmanade senatorerna att vara rättvisa utan partipolitik, förutfattade meningar eller politiskt ränksmideri, och använda samvete och logik då presidenten hänvisade till lagen och fakta, samt en ärlig önskan att utföra sina plikter som försvar.⁸⁹

På en makronivå ställs nuvarande senatorer i kontrast till grundlagsfäderna och försvaret finner att senatorerna har många tillkortakommanden att överkomma. Därmed alluderas till senatorernas olämpligt att döma och försvaret försökte förminska legitimiteten av kommande dom. Genom språkliga val försökte de locka senatorerna att handla på ett sätt där de själva kan påverka den verklighetsföreställning som kommer skapas och säkra sitt eftermäle bredvid grundlagsfäderna. Diskursen rörande historia och ideal dominerades av att senatorer gjort något fel som nu måste rättas upp genom att fria Johnson och motbevisa försvarets anklagelser för att vinna nåd och gunst av grundlagsfäderna.

De specifika ord som utvaldes för att skapa diskursen på mikronivå, så som att önska "grundlagsfäderna som domare" (...that they were to determine the case for us)⁹⁰ istället alluderar till hur dåliga senatorerna var i kontrast. Försvaret återropade "samvete och logik" (conscience and the reason)⁹¹, ännu en byggsten i försvarets mur av diskurs som antydde senatorers partiskhet. De idealiserar Johnson genom att välja ord som "ärlig önskan att utfylla sina plikter" (honest endeavor to discharge those duties)⁹². Detta tema tog minst plats under riksrätten men bestod av mest högtravande språkval som rörde vid senatorerna personligen och sökte skapa en verklighet där senatorerna själva kunde välja om de skulle ha samma eftermäle som grundlagsfäderna eller gå till historien som svaga ämbetsmän.

Konsekvenser av fällande dom

Försvaret lyfte hur osäker framtiden blev om senaten dömde presidenten. Specifikt den farliga praxis som sattes om Johnson gav efter mot ett försök att inskränka den

⁸⁹ Congressional Globe, *Supplement to the congressional globe*, s.123,341,355-356,368-369.

⁹⁰ Ibid, s.368.

⁹¹ Ibid, s.123.

⁹² Ibid, s.123.

verkställande maktens rättigheter då det kunde leda till att den lagstiftande makten skulle ta allt och förstöra maktbalansen. Försvaret hävdade att fällande dom skulle innebära att pesten senaten skapat skulle vända åter på dem själva och att folket skulle inse att senaten dragit ner konstitutionens viktigaste vapen i en partipolitisk sörja och jaga dem som deltog i beslutet tills deras dödsdagar.⁹³

Utfallet framställdes i en passage som omöjligt att finna kompass eller karta för ett stort okänt hav där ingen kunde avgöra vilka strömningar som kunde komma från den politiska konflikten, vilken styrka dessa skulle ha eller ta kontrollen över hur de spred sig.⁹⁴ Dessutom menade försvaret att Stantons absurda vägran att avgå kunde innebära en lamslagen verkställande makt då framtida presidenter kunde ha kabinettet med ministrar som suttit 20 år och inte delade dennes politik för att de själva hade makten att avgöra när de ville sluta.⁹⁵

Vidare lyfte försvaret in folket och dess rättigheter flertalet gånger, så som att nationen inte längre skulle ha en folkvald president då presidentämbetets plikter skulle läggas till på en senators plikter tills ämbetsperiodens slut. Försvaret menade att hela systemet byggt på folkets röster skulle gå under om ämbetet tillföll en senator som inte blivit vald och dessutom var en av dem som beslagtagit ämbetet från verkställande makten. Vidare ifrågasattes varför presidentval ens hölls om folkets vilja ändå skulle underkastas en icke folkligt vald senat som kunde avsätta presidenten när de inte håller med honom.⁹⁶ Försvaret talade om folket som en klarsynt grupp som älskade konstitutionen, respekterade presidentämbetet och skulle hålla senaten ansvariga. Folket lyfts som villiga att försvara konstitutionen och sina friheter där de försökte förstå varför senaten anklagade presidenten för brott när det som hänt var vanlig administration.⁹⁷

Gemensamt på en makronivå var diskursen fullt med negativa konsekvenser för senatorernas eftermäle samt obehag för dem personligen i den kommande verkligheten. En verklighet som försvaret genom sin diskurs försöker övertyga senatorerna går att undvika om senatören friar.

Genom en mikroanalys av språket framstår det som explosivt och metaforiskt så som när försvaret försökte framställa att ingen kommer vara kapabel att kontrollera konsekvenser genom att likna efterdyningarna av riksrådet som ett "okänt hav" (wide

⁹³ Congressional Globe, *Supplement to the congressional globe*, s136,343–346,369,376,378.

⁹⁴ Ibid, s.337,341.

⁹⁵ Ibid, s.365–366,372.

⁹⁶ Ibid, s.338,351–352,356.

⁹⁷ Ibid, s.339.

uncertain sea)⁹⁸ med ett skepp på drift där skeppet kan tolkas vara Amerika. En fällande dom däremot skulle få apokalyptiska resultat så som att "pesten"(plague)⁹⁹ senaten skapat skulle vända åter på dem själva och att de som deltar i beslutet kommer ha sin "dag av vedergällning" (day of retribution)¹⁰⁰. De beskriver det som att om Johnson inte slåss för en av presidentmaktens rättigheter så "kan han förlora alla" (if he submits tamely to one usurpation of his rightful powers he may lose all)¹⁰¹ utan att specificera vad allt betyder. Det lämnade argumentet öppet till senatorerna att själva fylla i vilken hemskheter det kunde vara och därmed skraddarsys argumentet till den individuella senatören. Genom att lyfta folkets medvetenhet om sina rättigheter och försvara dessa mot senaten positioneras Johnson på folkets sida och folket positioneras som hans förkämpar. Försvaret hävdade att folket ansåg att vad Johnson gjort var "administration"(administrative)¹⁰², i och med detta ordval bagatelliserar försvaret vad som hänt.

Clinton 1999

Rättsligt & Konstitutionellt

Mest utrymme allokerade Clintons försvar på att detaljrikt bemöta anklagelserna genom ett kronologiskt narrativ och sen bemöta artiklarna var för sig. Försvaret menade att presidenten gjort icke beundransvärda ting men han var en människa och att alla människor ljuger om sex. Vidare att åtalet och straffet inte var i paritet och om Clinton brutit mot lagen var rättsväsendet välkomna att åtala honom efter ämbetsperioden.¹⁰³

Flertalet tillfällen ber försvaret om ursäkt för att de var för juridiska och tekniska med tråkiga detaljer vilket de fått kritik för som hårklyveri. De menade att det var ett nödvändigt ont då managers försökte fälla Clinton utan lagligt stöd.¹⁰⁴ Trots hur stor del av försvarans strategi som gick ut på att omfattande detaljerat bemöta artiklarna argumenterade försvaret bestämt att fler vittnen inte skulle kallas i senaten utan att

⁹⁸ Congressional Globe, *Supplement to the congressional globe*, s.337.

⁹⁹ Ibid, s.136.

¹⁰⁰ Ibid, s.369.

¹⁰¹ Ibid, s.376.

¹⁰² Ibid, s.339.

¹⁰³ Congressional Record Vol. 145, No. 8, January 19, 1999, White House Counsel Presents President's Case (Pages S483-495) <https://www.congress.gov/congressional-record/browse-by-date> (hämtad 2021-04-02), s.484-485.; Congressional Record Vol. 145, No. 9, January 20, 1999, White House Counsel Presents President's Case (Pages S810-830) <https://www.congress.gov/congressional-record/browse-by-date> (hämtad 2021-04-02), s.824-825; Congressional Record Vol. 145, No. 10, January 21, 1999, White House Counsel Presents President's Case (Pages S831-849) <https://www.congress.gov/congressional-record/browse-by-date> (hämtad 2021-04-02), s.844-846.

¹⁰⁴ Congressional Record Vol. 145, No. 9, s.813; Congressional Record Vol. 145, No. 10, s.832,842.

läsa transkriptioner skulle räcka. Försvaret menade att det inte spelade någon roll om man läser eller lyssnar/tittar, information skulle vara densamma.¹⁰⁵

Försvaret menade att hela situationen uppkommit från Clintons förvåning över att få frågor om Lewinsky under Jonesfallet vilket gav att han svarade märklig. Detta i sin tur var anledningen till att Clinton under Starrs grandjury (undersökande jury som avgör om åtal ska väckas) förklarade, tillade och förtydligade sitt vittnesmål vilket felaktigt tolkats som mened. Försvaret menade att representanthuset försökte avsätta Clinton över subjektiva detaljer där Lewinsky och Clinton hade olika uppfattning om när förhållandet började, hur ofta de pratat eller träffats samt vilken sorts sexuell relation de haft. Försvaret definierade mened som när en person medvetet gjort en falsk utsaga med syfte att ljuga, att den anklagade inte har en skyldighet att hjälpa sin åklagare om de ställde frågor som inte var specifika nog samt att ett vittnesmål som gavs av förvirring, misstag, felaktigt minne, subjektiva tolkningar, utan varsamhet eller med missförstånd inte var mened. De hänvisade till flera åklagare som sagt att de aldrig skulle åtalat i en vanlig domstol.¹⁰⁶

Försvaret menade att Starr skapat en mened-fälla med Jones advokater då dessa haft en definition av sexuella relationer de ville Clinton skulle förhålla sig till. Clintons advokat bad dem vid tillfället ställa specifika frågor så Clinton inte skulle behöva referera tillbaka till en definition han precis sett då det kunde leda till missförstånd men Jones advokater vägrade. Clintons mål var att säga sanningen men inte vara hjälpsam, vilket inte var olagligt och inte tillräckligt för att avsätta en president.¹⁰⁷

Enligt både Clinton och Lewinskys vittnesmål sa Clinton inte till Lewinsky att dölja gåvor så därför menades Clinton inte hindrat rättvisan eller varit orolig kring dessa.¹⁰⁸ Inte heller försökte presidenten skaffa ett jobb åt Lewinsky i utbyte för hennes vittnesmål, Lewinsky vittnade att det aldrig uttrycktes någon belöning eller överenskommelse för hennes tystnad.¹⁰⁹

¹⁰⁵ Congressional Record Vol. 145, No. 8, s.485.

¹⁰⁶ Congressional Record Vol. 145, No. 8., s.489–490.: Congressional Record Vol. 145, No. 9, s.814–815,819: U.S. Congress, Senate, *S.Doc. 106-3- Impeachment of President William Jefferson Clinton – The evidentiary Record Pursuant to S.Res. 16 – Index to senate Document 106-3, Vol V. Clinton. Preliminary Memorandum and Initial Response of President Clinton to Referral of Office of Independent Counsel, House Document 105-317*. 106th Congress, 2nd session. p. I-56. <https://www.govinfo.gov/app/details/GPO-CDOC-106sdoc3/context> (hämtad 2021-04-02), s.(vi),11–16,26,29–30,33.

¹⁰⁷ Congressional Record Vol. 145, No. 8, s.484,490.: Congressional Record Vol. 145, No. 9, s.812.: U.S. Congress, Senate, *S.Doc. 106-3 Vol V. Clinton*, s. 6-7,33.

¹⁰⁸ Congressional Record Vol. 145, No. 8, s.491-492.: Congressional Record Vol. 145, No. 9, s.825–826.: U.S. Congress, Senate, *S.Doc. 106-3 Vol V. Clinton*, s.(vi),16.

¹⁰⁹ Congressional Record Vol. 145, No. 8, s. 492-494.: Congressional Record Vol. 145, No. 10, s.838,840. U.S. Congress, Senate, *S.Doc. 106-3 Vol V. Clinton*, s.(vi),17–18.

Vidare argumenterades att Clinton inte hindrat rättvisan genom att förneka förhållandet till sina anställda då det var samma information han sa på tv.¹¹⁰ Clinton menades heller inte ha försökt influera vittnen utan pratade med sin sekreterare efter Jonesvittnesmålet för att försäkra sig om att han hade rätt minne. Hon vittnade också att hon inte uppfattat det som att han pressat henne. Inte heller hindrade Clinton rättvisan eller begick mened när han föreslog att Lewinsky skulle lämna in en affidavit för att undvika att vittna. Genom att skriva att hon inte blivit sexuellt trakasserad hade hon varit irrelevant vittne i Jonesfallet, samt Clinton och Lewinsky delade samma definition av sexuella relationer, enligt dem hade de inte haft det, så subjektivt var affidavit inte mened.¹¹¹ En anklagelse gällde att Clinton begått mened när han sa att han inte lyssnade när Clintons advokat sa att Clinton och Lewinsky inte haft sex. Försvaret ansåg att managers inte kunde bevisa att Clinton lyssnat och menade att Clinton varit förvånad över att få frågor om Lewinsky så med all sannolikhet försökte han förbereda sig istället för att lyssna på de juridiska diskussionerna.¹¹²

Gällande konstitutionen åberopades den i stort sett enbart då försvararna menade att konstitutionens definition av riksrättsvärdigt åtal som enbart de mest allvarliga handlingarna där demokratin inte kunde bli räddad på något annat sätt för att inte hota maktbalansen. Även när försvaret hävdade att om managers kunde bevisa att Clinton gjort vad de anklagade honom för menade försvaret att uppföra sig olämpligt privat inte ingick i H&M hänvisade de till konstitutionen.¹¹³

Clintons försvar spenderade mest tid på att trycka på den rättsliga parametern av alla teman i riksrätten där konstitutionen fick lite utrymme. Ur ett makroperspektiv säger försvaret implicit att de erkänner fakta som lagts fram i samband med anklagelserna, men uttrycker att händelserna tolkats felaktigt och att vid en detaljerad genomgång kommer det framgå att presidenten agerat olämpligt men inte olagligt. Visserligen diskuterades lagliga definitioner, men majoriteten av bemötandet av artiklarna syftade till att förklara omständigheter till presidentens fördel. Dessa sektioner var långgrandiga och utan spänning eller färgstarkt språk. Försvaret valde att vid tillfällena förminskade sig själva och be om ursäkt för att de höll detaljerade långdragna tal då de fått kritik över att utöva hårklyveri. Därmed ställde försvaret sig i en defensiv position om sin strategi vid ett fåtal tillfällen.

¹¹⁰ Congressional Record Vol. 145, No. 8, s.492.: Congressional Record Vol. 145, No. 10, s.837.

¹¹¹ Congressional Record Vol. 145, No. 8, s.492-493.: Congressional Record Vol. 145, No. 9, s.816,821-822,829.: Congressional Record Vol. 145, No. 10, s.833-834.

¹¹² Congressional Record Vol. 145, No. 8, s.491.: Congressional Record Vol. 145, No. 9, s.820.

¹¹³ Congressional Record Vol. 145, No. 8, s.483-487.: Congressional Record Vol. 145, No. 10, s.824.: U.S. Congress, Senate, *S.Doc. 106-3 Vol V. Clinton*, s.(v)-2,4-6.

Frånvaron av bemötandet av de detaljer som skulle kunna definieras som skandalösa var imperativ. Starrs utredning publicerades utan censur så det var allmänt erkänt vad Lewinsky berättat och hur stark bevisningen var mot Clinton med hans säd på hennes kläder. Inget av detta tas upp för att motbevisas eller förklaras. En strategi att avdramatisera det skandalösa i vad som hänt genom att noggrant i överkant gå igenom allt som inte innehåller anstötlig information framträder. Försvaret försökte också förhindra att vittnesmål gjordes inför senaten. Här var ett uttryckligt försök att forma verkligheten, att se personer tala om de skandalösa delarna i senaten hade gett mer sprängstoff till media och hade bara kunnat skada presidentens försvar ytterligare. Språk inte neutralt eller framförs utan känsla av vittnen, genom att hindra deras vittnesmål i person sökte de kontrollera diskursen genom kontroll av miljön. Genom att ha limiterat rätten att tala till managers och försvar försökte de förhindra att personer som senatorer och folket kunde relatera till vittnen som berättar sin version.

Försvaret försökte mänskliggöra Clintons agerande så att åhörare ska döma honom så som de själv velat bli dömda, relatera till honom och hans familj för att känna medlidande då de flesta personer har något skelett i garderoben. Försvaret försökte genom tolkning av privat beteende och att hävda att alla ljuger om sex förminska anklagelserna och i relief förstora upp kravet angett i konstitutionen för att Clintons agerandet inte ska passa in där och distanserar därmed anklagelserna från konstitutionen.

Ur ett mikroperspektiv genomförs ordvrängeri på hög nivå, till exempel när Clinton berättar olika saker vid olika tillfällen som motstrider varandra försöker försvaret bygga en uppfattning att han "förklarade" (explained)¹¹⁴ men inte ljög. Vidare bygger samtliga av försvarets omfattande argument gällande fakta i narrativet att vad som skett har varit "subjektivt" (subjective)¹¹⁵. Därmed kan inte motståndarnas bevis faktiskt vara bevis då de inte kan med fakta säga vad som skett eller vad som funnits i Clintons hjärna vid samtliga tillfällen. Bevisen var istället managers som drog egna slutsatser baserat i deras subjektiva tolkningar med partipolitisk bakgrund.

En intressant vinkel var att försvaret menade att Clintons märkliga vittnesmål kom av "förvåning" (surprise)¹¹⁶ över att få frågor om Lewinsky. Han måste vetat att allt en president gör övervakas, att samtliga samtal och besök i ovala kontoret loggas

¹¹⁴ Congressional Record Vol. 145, No. 8, s.490.

¹¹⁵ Ibid, s.490.

¹¹⁶ Congressional Record Vol. 145, No. 9, s. 819.

i offentligt material och att det inte finns någon egentlig anledning till att han ska ha en så hög andel kontakt med en ung praktikant under flera år vilket lätt kunde synas om advokater begärt ut loggarna. Notera väl att försvaret inte formulerar det som att Clinton använde samma lögn för sin personal som på tv utan istället kallas det "samma sak" (the same thing)¹¹⁷ för att distansera mot anklagelsen mened. Ingenstans i riksringen används ordet lögn för att beskriva vad Clinton gjort.

Fiender är ute efter presidenten

Försvaren attackerade utredningen som ledde till riksringen, bevisen som användes, hur bevisen framställdes av managers, representanthuset partipolitiska agerande samt artiklarnas konstruktion vid upprepade tillfällen. Deras huvudpoäng var att Starr och Clintons fiender i representanthuset använde ett privat sexuellt förhållande för att förödmjuka presidenten och tvinga honom från ämbetet samt menade att flertalet läckor och rykten från utredningen hade gjorts vilket var orättvist mot Clinton. Försvaret menade att Clinton samarbetat med oberoende utredaren Starr under 4,5 år om Whitewater utan att oegentligheter hittats. Det resulterade i att Starr blev desperat och otillbörligen involverade sig i Jonesfallet, spenderade 50 miljoner USD och hundratals FBI-agenter för att gräva i presidentens privatliv och otillbörligt pressa Lewinsky på ett hotellrum hellre än att erkänna att Starr misslyckats med att hitta något brottsligt agerande från Clinton.¹¹⁸

Försvaren menade att bevisen inte höll då de anskaffades felaktigt i en grandjury där försvarare inte fick motbevisa eller förhöra vittnen. Grandjury menade att det var en ensidig process åklagarna använt för att presentera värsta möjliga versionen utifrån limiterad mängd fakta. Vidare komplicerades bevisningen av missförstånd, publicering i media och partipolitisk förvridning. Försvaren framställde i kontrast Clintons försvar som baserat på fakta, lagen och konstitutionen, och om senatorerna lät bli att lyssna på andras tolkning av bevisen skulle slutsatsen bli att Clinton inte brutit mot lagen.¹¹⁹

Vidare menades artiklarna varit juridiskt och konstitutionellt felaktigt konstruerade samt för breda i sitt omfång då de täckte flera åtal vilket försvårade presidentens möjlighet till försvar. Detta menades förhindra senatens möjlighet att

¹¹⁷ Congressional Record Vol. 145, No. 8, s. 493.

¹¹⁸ Congressional Record Vol. 145, No. 8, s.483-486.: Congressional Record Vol. 145, No. 9, s.812.: Congressional Record Vol. 145, No. 10, s.844-846.: U.S. Congress, Senate, *S.Doc. 106-3 Vol V. Clinton*, s. (vi)-(vii),26,29-31.

¹¹⁹ Congressional Record Vol. 145, No. 9, s.810.: Congressional Record Vol. 145, No. 10, s.832.: U.S. Congress, Senate, *S.Doc. 106-3 Vol V. Clinton*, s. (v),7-10.

döma per anklagelse vilket menades vara i strid med konstitutionens vilja om explicit förfarande i riksrett. Försvaret ansåg också att managers tagit sig frihet att fylla artiklarna med vad de ville i sin framställning inklusive återföra sakfrågor representanthuset röstat ned. Ytterligare framfördes att artiklarna publicerats enbart tre dagar innan riksrätten med exempel på mened vilket gjorde det svårt att konkret försvara sig. Till och med Starr som hatade Clinton specificerade vilken mened han ansåg sig hittat i sin utredning men managers struntade i det och hittade på egna exempel på mened som ändrades med varje inlämning och anförande.¹²⁰

Försvvararna ifrågasatte kontinuerligt representanthusets förfarande under utredningen och menade att om representanthuset förstått konstitutionen hade de aldrig godkänt artiklarna. De menade att managers gömt fakta och vittnesmål från senaten men att en åklagare har skyldighet att utreda all fakta och vara öppen med jury och domare även om det inte stämde med åklagarnas teori. Managers valde att se allt ur sämsta vinkeln och konstruerade ett fall på indicier där de retroaktivt framställde vad någon menade när de sa eller gjorde något. Managers vill att senaten och folket bara ska se på den stora bilden, men försvararna menade att det i detaljerna fanns mycket fakta som inte passade in. Om managers undanhöll fakta måste senaten fråga sig om det fanns ett underliggande fel i utredningen, faktafel eller uppenbar feltolkning.¹²¹

Ur ett makroperspektiv gick hela försvarets strategi ut på att skapa en föreställning av representanthuset som illvilliga fiender som försökt konstruera en avskydd presidents fall. De började med att tolka den oberoende utredaren Starrs motiv som klandervärda och personligt motiverade av partipolitiskt hat och ovilja att erkänna misslyckande, skapade en verklighet där riksrätten från början aldrig borde ha hänt. Vidare att när riksrätten omsattes i verklighet var all bevisning och anklagelser färgade av det politiska hatet som redan förvridit processen. Därmed utmålas Clinton som ett offer för omständigheterna som var utanför hans kontroll. Clinton själv hade inte provocerat fram en riksrett utan den hade konstruerats emot honom utan grund. Försvaret gjorde därmed en direkt uppmaning till senaten att välja Clintons föreställning om verkligheten över representanthusets felaktiga och illvilligt konstruerade verklighet.

¹²⁰ Congressional Record Vol. 145, No. 8, s.488–489,495.: Congressional Record Vol. 145, No. 9, s.810–814.: Congressional Record Vol. 145, No. 10, s.832.

¹²¹ Congressional Record Vol. 145, No. 8, s.485,489,495.: Congressional Record Vol. 145, No. 9, s.810,825. Congressional Record Vol. 145, No. 10, s.832–833,835–836.

Försvarsteamet försökte också så ett frö av tvivel rörande managers argumentation genom att anklaga dem för att undanhålla fakta och bad senaten fråga sig vad managers motiv och förstörde därmed motpartens trovärdighet. Försvaret målade upp en verklighet där presidenten varit utsatt för en konspiration från början till slut för att förvägra honom rättigheter och förhindra hans möjlighet till försvar. Att uttryckligen använda ordet fiende om den andra sidan skapade en antagonistisk miljö som förankrades i att det inte var en teoretisk diskussion om konstitutionen eller maktbalansen som pågått utan ett personligt angrepp på en oskyldig president.

På en mikronivå stod ett ordval ut ur försvarets beskrivning av utredningen, att FBI pressade Lewinsky på ett hotellrum flera timmar "greeted by four FBI agents...taken to a hotelroom...for several hours"¹²², vilket förstör motpartens försök att utmåla sig själva som nationens hjälte som tog sig an en moraliskt korrupt president. Även att advokaterna "snokar i presidentens privatliv" (pry into the personal life of the president)¹²³ alluderar till att motståndarna gör något olämpligt och något man själv funnit obehagligt om man blev utsatt för.

Historia & Ideal

I mindre skala går försvaret igenom skapandet av konstitutionen, hur intelligenta grundlagsfäderna var och hur imperativt det var att senatorerna förvaldade grundlagsfädernas arv. Vidare menades det vitalt hur diskussionerna gått kring att smalna av vilka sorts brott som skulle vara tillräckligt allvarliga för att väcka riksrätt. De menade att grundlagsfäderna ansåg att det var mer allvarliga brott än Clinton begått och hänvisade till 400 historiska akademiker som höll med om den tolkningen. Försvaren fnös åt åklagarnas beskyllning att akademikerna enbart sa så för att de politiskt tillhör Clinton, utan menade att akademikernas motiv var omtanke för konstitutionens framtid.¹²⁴

Flertalet gånger smickrade försvaren senaten som historisk plats för klarsynt tänkande, visdom och mod i relief till representanhusets tarvliga barnsliga beteende. Försvaren ansåg det vara en stor ära att stå inför republikens ankare där fokus var på konstitutionens syfte utan politiskt vainsinne. Försvaret förklarande för senatorerna att de inte kunde lita på vad representanhusets hopradsade utredning påstod. Detta då representanhuset inte tog konsekvenserna på allvar då flertalet kongressledamöter erkänt att de godkände artiklarna för att straffa Clinton men att de räknade med att de

¹²² Congressional Record Vol. 145, No. 8, s484.

¹²³ Ibid, s.484.

¹²⁴ Congressional Record Vol. 145, No. 8, s.486.: Congressional Record Vol. 145, No. 10, s.841,844-847.

ansvarstagande i senaten skulle ge en friande dom. Försvaret tackade även senaten för att ha lyssnat och genomfört en rättegång utan partiskhet.¹²⁵

På en makronivå berör försvarets diskurs kring ideal en tydlig taktik att splittra kongressen in i två delar. Orden som användes för att beskriva representanthuset var förminskande och avskrev många folkligt valda representanter som diletanter där det var upp till senaten att visa hur man skulle uppföra sig som en statsman genom att fria Clinton. En del smicker riktas mot senatorerna men inte överväldigande inställsamhet utan snarare i kontrast till representanthuset. Försvarets applicering av historisk kontext hävdade tolkningsföreträde av grundlagsfädernas avsikt med konstitutionen, närmare att aldrig inkludera privat beteende i H&M. Då det Clinton anklagades för inte hotade maktbalansen utan var ett olämpligt beteende fick konstitutionen historiska bakgrund oväntat mycket utrymme vilket kan bero på att det gav legitimitet till försvaret att påvisa sig kunniga inom området.

Ur ett mikroperspektiv gällande ideal så lyfts "mod"(courage)¹²⁶ som en egenskap senatorer bör inneha, vilket uppmuntrade senatorer att fatta beslut för Clintons friande som bevis på karaktär. Genom att tacka senaten för att ha genomfört en rättegång utan partiskhet "tack för ert öppna sinne" (thank you for your open minds)¹²⁷ slår de två flugor i en smäll. De antyder att senaten inte hör ihop med det partiska representanthuset samt att förfarande var en rättegång istället för riks rätt vilket indikerade en höjning av bevisbördan för att döma.

Konsekvenser av fällande dom

Konsekvenserna av utfallet berörs i förbifarten av Clintons försvar men med dramatiska ordval. Försvaret argumentera att hela den amerikanska demokratin och republiken skulle falla i kaos om senaten fällde Clinton, och hänvisade till att det var därför Johnson blev friad. Kaoset av att avsätta en president skulle vara värre än vad Clinton kunde åstadkomma sin kvarvarande tid i ämbetet så de bad senaten fatta rätt beslut annars skulle folket avsky senaten då de ville att mardrömmen skulle ta slut.¹²⁸

Gällande folkets rättigheter lyftes att en fällande dom skulle omintetgöra ett valresultat vilket skulle ta bort folkets rättigheter att avgöra själva, speciellt i detta fall då folket fortsatt stödde presidenten och ansåg att det var orimligt med riks rätt. För

¹²⁵ Congressional Record Vol. 145, No. 8, s.485.: Congressional Record Vol. 145, No. 10, s.832,844.

¹²⁶ Congressional Record Vol. 145, No. 10, s.830.

¹²⁷ Ibid, s.832.

¹²⁸ Ibid, s.848.

att reversera folkets demokratiska val måste senatorerna rakryggat kunna motivera varför en fällande dom var nödvändigt till det amerikanska folket.¹²⁹

Ur ett makroperspektiv var inte temat tongivande med fokus främst på att folkets rättigheter, då opinionen fortsatt stödde Clinton, skulle förbises om senaten fällde honom. Här försökte de suggestivt föra in att trots att deras huvudargument tillhörde de rättsliga temat så var det en viktig parameter om folket ogillade honom snarare än om han gjort något brottsligt. Retoriken är tydlig, vad Clinton gjort var futtigt i jämförelse med hur allvarligt straffet skulle vara för honom som person eller nationen. På mikronivå påkallades ordet "mardröm" (nightmare)¹³⁰ för att beskriva hur det amerikanska folket kände kring riksrett vilket talar för sig själv vad försvaret antydde.

Trump 2020

Rättsligt & Konstitutionellt

Merparten av bemötandet av artiklarna berörde detaljerat den första artikeln som försvaret menade var ogiltig då den inte innehöll ett konkret brott. De ansåg att transkriberingen av samtalet 25 juli visade att Trump inte satt villkor för att ge säkerhetsstöd eller möte i vita huset i utbyte mot en utredning. De lyfte att Zelensky sagt att Ukraina inte kände press att utreda och att Ukraina inte visste att stödet var suspenderat förrän i slutet av augusti. Vidare menade försvaret att då säkerhetsstödet allokerades 11 september samt ett möte mellan presidenten och den ukrainska regeringen hölls 25 september utan att en utredning påbörjats visade att det inte varit utpressning.¹³¹

Försvaret menade att Trump helt rimligt velat utvärdera hur amerikanska skattebetalares pengar använts vid utländsk allokering. Vidare menade försvaret att Trump inte bett om hjälp med att utreda eventuell utländsk involvering i valet 2016 för sin egen skull utan för nationens skull, vilket inte var brottsligt. Managers anklagelse att Trump vägrat träffa Zelensky tills Ukraina offentliggjort en utredning var fel, då de var nära att mötas i Polen, möttes under ett FN-möte i New York och gav varandra flera inbjudningar utan att utredningen nämndes. Att försöka avsätta en

¹²⁹ Congressional Record Vol. 145, No. 8, s.488.: Congressional Record Vol. 145, No. 10, s.824.

¹³⁰ Congressional Record Vol. 145, No. 10, s.848.

¹³¹ Congressional Record, January 25, 2020, White House Counsel Presents President's Case (Pages S567-578) <https://www.congress.gov/congressional-record/browse-by-date> (hämtad 2021-04-02), s.568-569.: Congressional Record Vol. 166, No. 17, January 27, 2020, White House Counsel Presents President's Case (Pages S579-617) <https://www.congress.gov/congressional-record/browse-by-date> (hämtad 2021-04-02), s.584.: U.S. Congress, Senate, S. Doc. 116-18 - *Proceedings of the United States Senate in the Impeachment Trial of Donald John Trump, part I of IV: preliminary proceedings. Answer of President Donald J Trump (18 January 2020).*, 116th congress, 2nd session. US government publishing office Washington 2020, s.67:70.

folkligt vald president för att han träffat en annan president på en annan plats än de först bestämt menade försvaret var absurt.¹³²

Försvaret ansåg att den andra riksrihetsartikeln att Trump hindrat representanthuset arbete genom att vägra samarbeta var fel och inte brottsligt. När en kallelse av vittne eller dokument mötts av motstånd hade det funnits juridiska skäl så som att kommitteerna som skickade dessa inte hade fått mandat av representanthuset. De menade att Trump följt justitiedepartementets råd, precis som tidigare demokratiska och republikanska presidenter, vilket inte var emot konstitutionen bara för att representanthuset inte höll med om råden. Dessutom valde Trump att lämna ut transkriberingen av samtalet vilket framhölls som ovanligt.¹³³

Gällande konstitutionen hyllades dokumentet och att Trump hade agerat i enlighet med sin konstitutionella auktoritet i nationens intresse. Att be en utländsk ledare att arbeta mot korruption och utvärdera hur amerikanska skattebetalares pengar använts var inte att bryta mot ämbetseden eller ett direkt hot mot demokratin eller den nationella säkerheten. Managers gick på semester en månad efter att ha röstat igenom artiklarna, vilket tydde på att det inte var ett brådskande hot mot Amerika.¹³⁴ Försvaret menade också att grundlagsfäderna limiterade vapnet riksrihet genom att definiera det som brottsliga handlingar och tillräckligt allvarliga brott för att avsätta där försvaret hänvisade till att samma argument gjordes av Clintons försvarare. De menade att representanthuset kunde bevisa att Clinton, Nixon (som avgick innan riksrihet genomfördes) och Johnson brutit mot lagen men att Trump inte har brutit mot någon lag.¹³⁵

Försvaret hade som åsikt att Trump inte svikit sin ed eller folkets tillit. Det var presidentens skyldighet att skydda ämbetet och därav inget brott att inte delge information till representanthuset. Dessutom menades att Trump inte stred mot konstitutionen när han inte svarade på stämningar för bevis eller vittnesmål från det särskilt tillsatta utskottet i representanthuset då denna inte utsetts genom omröstning från representanthuset för att utreda inför en eventuell riksrihet. Försvaret jämförde med Johnsons riksrihet, där det tog 3 omröstningar i representanthuset innan kommittén fick mandat att utreda, och 2 omröstningar i Clintons fall och att

¹³² Congressional Record Vol. 166, No. 16 s.569,573–574.: Congressional Record Vol. 166, No. 17, s.579,585–587,599.

¹³³ Congressional Record Vol. 166, No. 16 s.575.: Congressional Record Vol. 166, No. 17, s.583,591–592.: U.S. Congress, Senate, *S. Doc. 116-18 Vol I. Trump*, s.69–70.

¹³⁴ Congressional Record Vol. 166, No. 17, s.579,603,609.: Congressional Record Vol. 166, No. 18, January 28, 2020, White House Counsel Presents President's Case (Pages S619-644) <https://www.congress.gov/congressional-record/browse-by-date> (hämtad 2021-04-02), s.623.

¹³⁵ Congressional Record Vol. 166, No. 17, s.582,609.

representanhusets talman Pelosi själv inte hade mandat enligt konstitutionen. Vidare lyfte de att Clinton deltog först efter att ha fått korrekta stämningar och ställdes inte inför riksrett för det.¹³⁶

På en makronivå inom det rättsliga temat förde försvaret en saklig framställan av händelser med dold mening att representanhuset märkligt tolkat det som brottsligt då det var vanlig administration där Trump gör sin plikt och undersöker korruption. Från början sätter försvaret tonen att det som hänt var vanlig rimlig administration och att anklagelserna var absurda i sin utformning vilket antyder att andra sidan åsidosatt sunt förnuft. Flertalet gånger refereras Clinton och Johnsons riksrett där Trump menas i kontrast inte begått brott eller fått en korrekt utredningsprocess. Att hänvisa till tidigare riksrätter är en intressant balansgång då Johnsons eftermäle är färgat av rasism och Clintons eftermäle av sexuell skandal. Att tidigt vinkla Trumps riksrett mot de andra, där deras som allvarligare och Trump inte fått samma rättigheter som de, skapade en viss distans där Trump framställdes som oskyldig och orättvist behandlad i jämförelse.

Genom en mikroanalys framträder fler ledtrådar om diskursen så som att benämna Trumps beslut att lämna ut transkriberingen av samtalet som "utan motstycke"(unprecedented)¹³⁷ försökte försvaret motverka bilden av honom som motsträvig och istället etablera honom som generös. Vidare beskriver försvaret det som om Trump genom att vägra ge information till representanhuset egentligen ville "skydda ämbetet" (protecting the institution of the office of the presidency)¹³⁸. Läggs därtill att försvaret beskrev Trumps agerande som i linje med hans "konstitutionella auktoritet" (constitutional authority)¹³⁹. Dels för att fastslå Trump som en seriös statsman som genomfört vanligt arbete och dels för att förankra agerandet som lagligt. Försvaret inbjöd till en tolkning av den årliga julpausen för kongressen som att managers valde att gå på "semester" (vacation)¹⁴⁰ för att förminska allvaret av anklagelserna samt antyda att inte ens managers tar dem på allvar så det borde inte senaten eller folket heller vilket hjälpte försvaret banalisera händelsen.

¹³⁶ Congressional Record Vol. 166, No. 16 s.575-576.: Congressional Record Vol. 166, No. 17, s.582,591,594,604.

¹³⁷ Congressional Record Vol. 166, No. 16 s.569.

¹³⁸ Congressional Record Vol. 166, No. 17, s.593.

¹³⁹ Ibid, s.579.

¹⁴⁰ Ibid, s.603.

Fiender är ute efter presidenten

Försvarens attackerade utredningen som ledde till riksätten, hur bevisen producerats, representanthuset partipolitiska agerande samt artiklarnas konstruktion. De menade att en högst partisk och hänsynslös besatthet att ställa Trump inför riksrett påbörjades så fort han tillträtt. Utredningen framställdes som riggad och politiskt driven av demokraterna som menats ignorerat 150 år av praxis och principer av rättvisa. Vidare hävdade försvaret att representanthuset använt atomvapnet riksrett istället för att först försöka med en bazooka.¹⁴¹

Försvaret ansåg att Trump blivit nekad en rättvis process då han inte fått se anklagelserna i rimlig tid, fått korsförhöra vittnen, se bevis eller bli representerad av advokat i samtliga forum. Försvaret menade att till och med den rasistiske Johnson fått de rättigheter Trump blivit nekad samt att de demokrater som nu nekat Trump rättigheter hade hävdad att det var självklara rättigheter under Clintons riksrett. Försvaret menade att utfallet på förhören i kommitteen var förutbestämda då Pelosi morgonen efter de startat deklarerat att riksrettsartiklar skulle skrivas. Vidare påkallade de uppmärksamhet till att utredningen var snabbast i historien på 78 dagar, varav 71 av dessa fick Trump inte information eller möjlighet att presentera bevis eller vittnen. De var noga med att poängtera att senaten inte skulle söka rätta de fel som representanthuset begått genom att låta Trump kalla nya vittnen då det skulle etablera praxis för framtiden där senaten skulle behöva bära representanthusets börda av att undersöka och ge dem ansvarsfrihet.¹⁴²

Försvaret argumenterade att artiklarna var konstitutionellt ogiltiga och vaga utan specifikation där managers lagt en hög anklagelser mot policy de inte gillar. Trumps agerande var inte emot lagen vilket managers hävdade att hans motiv var, men de kan inte bevisa vad som fanns i någons huvud vid en specifik tidpunkt vilket inte räcker för att avsätta en korrekt vald president.¹⁴³ Vidare attackerades managers attityd, att de uppfört sig som om de var överlägsna alla andra och att deras anklagelser byggde på att de kunde läsa tankar. Försvaret ställde sig undrande till om managers hade agerat på samma sätt om presidenten tillhört deras parti. De menade

¹⁴¹ Congressional Record Vol. 166, No. 17, s.593-594.: U.S. Congress, Senate, *S. Doc. 116-18 Vol I. Trump*, s.66.

¹⁴² Congressional Record Vol. 166, No. 16 s.576-577.: Congressional Record Vol. 166, No. 17, s.584,590. U.S. Congress, Senate, *S. Doc. 116-18 Vol I. Trump*, s.66.

¹⁴³ Congressional Record Vol. 166, No. 17, s.615: Congressional Record Vol. 166, No. 18, s.620.: U.S. Congress, Senate, *S. Doc. 116-18 Vol I. Trump*, s.66.

att managers spenderat merparten av sin tid med att attackera presidentens policy i försök att störa presidentens kapacitet att regera.¹⁴⁴

Försvaret menade att alla bevis de behövde framkom i managers utredning men att managers valt att enbart presentera fakta som passade deras narrativ. De påpekade att det amerikanska folket hade betalat mycket pengar för undersökningen och att åklagare hade plikt att visa all fakta. Försvaret bad senaten fråga sig själva varför åklagarna agerade på det viset. Försvaret lyfte att transkriberingen av telefonsamtalet var det bästa och enda beviset som behövdes, men att managers redigerade bort bitar som stödde Trumps försvar. Vidare om Trump planerat att utpressa en utländsk ledare, varför skulle han göra det inför så många på ett inplanerat telefonmöte.¹⁴⁵

På en makronivå var temat att fiender ogrundat jagade Trump den mest förekommande diskursen. Detta då försvaret vill frammana en bild av en produktiv stabil president som inte kan ruckas av petitesser utan gör sin plikt för det amerikanska folket. Försvaret byggde en bild av Trump som förnuftig administratör vilket å det grövsta feltolkats av den andra sidan för att de inte gillade hans policy. Därför hade motparten också förnekat Trump en rättvis process och rättigheter som andra presidenter fått. Försvarena gick på offensiven och utmålade managers som översittare och elit vilket spelar in bra i Trumps väljarbas samt anklagade dem för att var partipolitiskt motiverade. I temat ingick även att framställa motparten som lömsk då de hävdades enbart presentera bevis som ingick i anklagelsernas narrativ vilket skapade en misstänksamhet mot managers motiv och rättfärdighet.

I en mikroanalys syns vapenanalogier för att representera att representanthuset sökt höja sig ovanför presidentämbetet när de använt "atomvapnet" (thermonuclear)¹⁴⁶ riksrikt istället för att först försöka med en "bazooka" (bazooka)¹⁴⁷. Det kan vid första anblick ses som lösryckt och publikfriande men tecknade att den oskyldige Trump var hotad med orimligt stort straff.¹⁴⁸ Att kalla Johnson för "rasist" (racist)¹⁴⁹ men att han ändå fick en rättvis process var för att ytterligare mena att det Trump gjort var inget jämfört med dem men ändå hade motparten förnekat honom fler rättigheter. Genom

¹⁴⁴ Congressional Record Vol. 166, No. 16 s.570.: Congressional Record Vol. 166, No. 17, s.579–580,591,616.: Congressional Record Vol. 166, No. 18, s.623.

¹⁴⁵ Congressional Record Vol. 166, No. 16 s.567-569,571,578.: Congressional Record Vol. 166, No. 17, s.579,584,588,590,601.

¹⁴⁶ Congressional Record Vol. 166, No. 17, s.593.

¹⁴⁷ Ibid, s.593.

¹⁴⁸ Congressional Record Vol. 166, No. 17, s.593-594.: U.S. Congress, Senate, *S. Doc. 116-18 Vol I. Trump*, s.66.

¹⁴⁹ Congressional Record Vol. 166, No. 17, s.584.

att beskriva Trump som en "korrekt vald president" (duly elected)¹⁵⁰ försöker de hävda legitimitet i hans agerande.

Historia & Ideal

En av försvararna iscensatte ett tillbakaresande i tiden där han presenterade senatorerna för patrioterna som format nationen och sa rakt ut att han förstod grundlagsfäderna bättre än någon annan. Han menade att tolkningen av konstitutionen måste göras med historisk bakgrund, där det var tydligt att de artiklar som ställts emot Trump inte skulle accepterats. Försvaret drog paralleller till Johnsons försvar, att presidenten inte kunde begå brott mot lagar som inte fanns, att artiklar inte kan vara om beteende och att de brott som begåtts inte varit allvarliga nog för riks rätt. De lyfte senatorer, domare och professorer som över tid ansett samma, och menade att grundlagsfädernas hade varit rädda för att riks rätt skulle missbrukas på det viset som skedde mot Trump. De hänvisade till historisk praxis att det funnits många kontroversiella presidenter men den tidens kongresser respekterat att riks rätt inte var ett partipolitiskt vapen. Det krävdes en president som gick emot rekonstruktionen efter inbördeskriget för att använda riks rätt, och han friades.¹⁵¹

Senaten höjdes till skyarna som världens bäst tänkande institution som fått ansvaret från grundlagsfäderna för att de kunde stå över den politiska leken representanthuset spelade. Försvaret ansåg att genomföra en korrekt rättegång av den fria världens ledare var den allra allvarligaste plikten och att senatorerna svurit en särskild ed som de i representanthuset inte gjort. Senatorerna uppmanades använda sin visdom för att guida landet tillbaka till de konstitutionella rötterna och de historiska traditionerna där riks rätt var ett ovanligt vapen. Försvaret uppmanade de demokrater som suttit i senaten under Clintons riks rätt att applicera de principer de åberopat för Clinton för att fria Trump. Försvaret ansåg att konstitutionen, sunt förnuft och historia hindrade senaten att döma presidenten.¹⁵²

Ur ett makroperspektiv lägger försvaret omsorgsfullt tid på att konstruera en bild där senaten var på en högre intellektuell och moraliskt ansvarsfull nivå än representanthuset och att lyssna på historians vingslag var det samma som att stödja Trump. Detta påvisade de genom att hävda tolkningsföreträde på grundlagsfädernas avsikt, hur andra kongresser resonerat under tidigare riksrätter samt genom att

¹⁵⁰ Ibid, s.582.

¹⁵¹ Congressional Record Vol. 166, No. 16 s.576.: Congressional Record Vol. 166, No. 17, s.580.

¹⁵² Congressional Record Vol. 166, No. 17, s.580–581,584,616–617.: Congressional Record Vol. 166, No. 18, s.622.

hänvisa till den särskilda ed senatorerna svurit. Försvaret lyfte att senaten måste skapa rättvisa med ett starkt ansvar för framtiden för att de har kapacitet att tänka bortom samtida ambitioner och göra vad som är rättvist för konstitutionen och presidenten. Mikroanalysen visar att senaten höjs till skyarna som "världens bäst tänkande institution" (world's greatest deliberative body)¹⁵³ som har en "unik plikt" (unique duties)¹⁵⁴ och åkallade senatens ansvar att vara en opartisk "tribunal" (tribunal)¹⁵⁵ uppmuntrade senatorerna att bevisa sin opartiska genom att fria. Detta förankrades genom att beskriva hur "rädsla" (fear)¹⁵⁶ grundlagsfäderna hade varit för att det som hänt Trump skulle ske. Därmed byggdes en sköld bestående av historisk tyngd.

Konsekvenser av fällande dom

Försvaret hävdade att en fällande dom skulle påverka hur republiken fungerade många generationer framåt och hänvisade till vad en av senatorerna som friat Johnson sagt, att efter all upphetsning lagt sig skulle en president aldrig vara säker igen om Johnson blev fälld.¹⁵⁷ Försvaret lyfte att riksätten var en farlig attack på folkets rättigheter som ett fräckt och olagligt försök att omvända valresultatet från 2016 och störa valet 2020. Att lägga sig i ett val var att bryta mot konstitutionen, grundlagsfädernas avsikt, ansvaret mot framtiden och det förtroende amerikanska folket gett senaten. Försvaret menade att managers inte berört konsekvenserna under sin utläggning för att de inte litade på det amerikanska folket eller sin förmåga att vinna ett legitimt val mot Trump. Vidare förs fram att åtalet var mot en medborgares uppförande och menade på att det satte en dålig praxis för framtiden att medborgare skulle bli åtalade för deras uppförande.¹⁵⁸

På makronivå gjorde försvaret sin åsikt tydlig att om riks rätt skulle initieras varje gång det fanns signifikant åtskilda åsikter om sittande presidents policy skulle republiken vara i fara. Försvaret argumenterade att det var ovist att avgöra praxis och förstöra grundlagsfädernas arv för att kongressens majoritet inte gillade en man även om denna var sittande president. De konstruerade med sin diskurs en kommande verklighet där alla framtida presidenter ställdes inför riks rätt om senaten fällde Trump och därmed skulle maktbalansen vara ur spel. Försvaret använde att ett nytt

¹⁵³ Congressional Record Vol. 166, No. 17, s.580.

¹⁵⁴ Ibid, s.580.

¹⁵⁵ Ibid, s.580.

¹⁵⁶ Ibid, s.614.

¹⁵⁷ Congressional Record Vol. 166, No. 17, s.583,594–595,616.: Congressional Record Vol. 166, No. 18, s.622.

¹⁵⁸ Congressional Record Vol. 166, No. 16 s.567-568,578.: Congressional Record Vol. 166, No. 17, s.603–604,614–615.: Congressional Record Vol. 166, No. 18, s.623.; U.S. Congress, Senate, *S. Doc. 116-18 Vol I. Trump*, s.66,71.

presidentval skulle ske samma år och menade att fälla Trump var att bryta mot folkets rättigheter att välja president. På detta vis framställde de demokraterna som inte tillitbara som olagligt försökte reducera folkets rättigheter och därmed skapades en undran om hur långt demokraterna skulle gå i framtiden om de inte kontrollerades.

På mikronivå genom att antyda att motparten var rädda för att de inte kunde "legitimt vinna" (legitimatley win)¹⁵⁹ ett val mot Trump skapades en verklighetsuppfattning om motparten som fuskare medan Trump framstår som uppskattad förhandsfavorit hos folket. Genom att benämna att Trump blivit åtalad för sitt "uppförande" (conduct)¹⁶⁰ och varna om vad gränsen skulle gå för att motparten skulle förfölja andra, skapas en osäker rädsla för de egna konsekvenserna för senatorer om de skulle befinna sig i minoritet senare.

Dubbelmoral

Försvarena hävdade att de inte ville prata om Biden men att då managers nämnt honom 400 gånger så behövde det bemötas. De menade att efter Biden som vice president tagit över som ansvarig för att utrota korruptionen i Ukraina blev hans son Hunter Biden ledamot i ett korrumpert gasbolag. Biden hade dessutom sagt till Ukraina att de var tvungna att sparka en åklagare för att USA:s stöd på en miljard USD inte skulle dras tillbaka, och ukrainarna sparkade följaktligen åklagaren. De frågade senaten om det fanns olika zoner av yttrandefrihet beroende på partitillhörighet.¹⁶¹

På en makronivå sökte försvaret måla upp en bild av korruption som måste utredas med ett konkret exempel där Biden agerat liknande Trump, vilket sår tvivel och normaliserade vad Trump gjort. I en mikroanalys av "zoner av yttrandefrihet" (free speech zone)¹⁶² kan det tolkas att försvaret försökte alludera till dubbelmoral beroende där medborgerliga rättigheter knyts till vem man röstar på.

Trump 2021

Rättsligt & Konstitutionellt

Försvaret inledde med att försäkra att Trump fördömde våldet och personerna som bröt sig in i Capitolium samt gav beröm till FBI som gripit så många, för att etablera att Trump står upp för lag och ordning. De menade att anledningen till den felaktiga riksriätten var det mänskliga i att utkräva ansvar när något så allvarligt skett men att

¹⁵⁹ Congressional Record Vol. 166, No. 17, s.615.

¹⁶⁰ Ibid, s.604.

¹⁶¹ Congressional Record Vol. 166, No. 18, s.623.

¹⁶² Congressional Record Vol. 166, No. 17, s.604.

det blivit felriktat och antydde därmed att det var dags att applicera sunt förnuft och logik istället för känslor.¹⁶³

Försvaret förnekade att Trump deltagit i uppror eller revolt mot USA men erkände att Trump talat inför folk som samlats framför Capitolium 6 januari och uttryckt sina åsikter om valresultatet som manipulerat och ogiltigt. Presidenten menade att enligt konstitutionen hade han rätt att uttrycka sin åsikt likt alla medborgare. Trumps syfte med talet var att val borde ske konstitutionsenligt och han uppmuntrade sina väljare att rösta fram nya kongressmän som skulle stödja nya lagar för att säkra demokratin på ett fredligt och patriotiskt sätt. Försvaret argumenterade att Trump inte uppviglat personerna som vandaliserade Capitolium eller försökte störa räkningen av elektorsröster, då de första som rev ner avspärningar gjorde det under Trumps tal och därför inte kan ha lyssnat på honom eller startat våldet på hans uppmaning. Trump menade att han talat på samma sätt hundratals gånger över hela landet senaste fem åren utan att någon har gjort uppror. Trump vände sig, precis som grundlagsfäderna avsåg, till domstolar precis som tidigare kampanjer gjort inkl. Clinton i valet 2016 och försvaret visade video av när Biden dömde till Trumps fördel som senatens ordförande 2016.¹⁶⁴

Gällande den andra situationen erkände Trump att han pratat med Brad Raffensperger, statssekreterare och ansvarig för rösträkningen i delstaten Georgia, dock inte för att störta valresultatet eller hota Raffenberg om han inte hittade fler röster för republikanerna. Försvaret spelade upp band av samtalet och menade att demokraterna och media misslett det amerikanska folket och senatorerna om dess betydelse. Presidenten ansåg uppriktigt att Raffenberg skulle hitta fler röster om han tittade noga.¹⁶⁵

Ett av försvarets mest frekventa konstitutionella argument var att det i konstitutionen var presidenten, inte en president, som kunde bli ställd inför riksrett. Då Trump inte längre var president utan en privat medborgare hade senaten inte

¹⁶³ Congressional Record Vol. 167, No. 24, February 9, 2021, Counsel Presents President's Case (Pages S589-609) <https://www.congress.gov/congressional-record/browse-by-date> (hämtad 2021-04-02), s.597.

¹⁶⁴ Congressional Record Vol. 167, No. 27, February 12, 2021, Counsel Presents President's Case (Pages S667-716) <https://www.congress.gov/congressional-record/browse-by-date> (hämtad 2021-04-02), s.668,677-678,680-682.: U.S. Congress, Senate, S. Doc. 117-2 - *Proceedings of the United States Senate in the Impeachment Trial of Donald John Trump, part I of III. Answer of President Donald John Trump, 45th president of the united states, to article I: Incitement of insurrection.* 117th congress 1st session. US government publishing office Washington 2021. s.5-18. <https://www.govinfo.gov/content/pkg/CDOC-117sdoc2/pdf/CDOC-117sdoc2-pt1.pdf> (hämtad 2021-04-02), s.5-10.

¹⁶⁵ Congressional Record Vol. 167, No. 27, s.681-682.: U.S. Congress, Senate, S. Doc. 117-2 Vol I. *Trump*, s.11-12.

mandat att pröva honom eller besluta att han inte får söka nytt ämbete, de citerade flertalet stödande expertutlåtanden.¹⁶⁶ Presidenten förnekade att han brutit ämbetseden, utan beundransvärt försvarat konstitutionen, uppfyllt sina plikter, agerat för det amerikanska folkets bästa, aldrig riskerat nationens säkerhet, svikit folkets tillit eller hotat demokratins integritet och aldrig begått ett H&M.¹⁶⁷ Försvaret menade att konstitutionen skrevs för att skydda minoritetens rättigheter då den politiska majoriteten inte fick väcka riksrätt för politisk vinning. Försvaret menade att ignorera yttrandefrihet var anti-amerikanskt vilket hänvisade Trump till en medborgare vars rättigheter som inte gick att kränka.¹⁶⁸

I makroanalysen syns tydligt att Trump inte förnekade händelseförloppet utan menas istället felaktigt tolkats av motståndare som agerade på sina känslor. Viktig del av försvarets narrativ var att Trump enbart nyttjat sin yttrandefrihet som vanliga medborgare trots att den må vara obekvämlig för makteliten samt bad inte om ursäkt eller backade från sina påståenden gjorda i talen. På detta vis etableras Trump rak säger sanningssägare medan det politiska etablissemanget framför snedvridna tolkningar. Genom att benämna Trumps agerande som fredligt och patriotiskt i linje med processen grundlagsfäderna etablerat framställs han som en statsman som står upp för sin nation samt följer processen i kontrast till motparten. På mikronivå kopplas att ignorera yttrandefrihet med "anti-amerikanskt" (anti-american)¹⁶⁹ vilket fastställde en tydlig linje mellan Trump som stod upp för folket och friheter med motparten distinkt placerad på andra sidan. Motparten beskrivs ha "misslett" (misleading)¹⁷⁰ det amerikanska folket om bevisning vilket försämrade deras trovärdighet medan Trump framställs ha "hedervärt utfört sitt ämbete" (honourable served)¹⁷¹.

Fiender är ute efter presidenten

Försvaret vände sig oftast till temat att fiender konstruerat skäl till att väcka riksrätt mot en oskyldig president för att de inte gillade hans politik. Försvaret menade att efter att ha hetsat igenom utredningen och röstat igenom artiklarna väntade de 12 dagar på att lämna över till senaten. Denna fördröjning resulterade i att Trump inte längre var president och därmed presiderade inte Högsta domstolens ordförande över

¹⁶⁶ Congressional Record Vol. 167, No. 24, s. 601-608.: U.S. Congress, Senate, *S. Doc. 117-2 Vol I. Trump*, s.5-8.

¹⁶⁷ U.S. Congress, Senate, *S. Doc. 117-2 Vol I. Trump*, s.7-8,12-13.

¹⁶⁸ Congressional Record Vol. 167, No. 24 s.599,601,608.: Congressional Record Vol. 167, No. 27, s.674-676,681-682.: U.S. Congress, Senate, *S. Doc. 117-2 Vol I. Trump*, s.8-9.

¹⁶⁹ Congressional Record Vol. 167, No. 27, s.676.

¹⁷⁰ Ibid, s.680.

¹⁷¹ Congressional Record Vol. 167, No. 24, s.601.

riksrätten utan istället en partisk senator som avgjorde vilka bevis som skulle tillåtas. Det lyftes att det var den snabbaste riksrätten i historien samt att Trump inte fått se, testa eller bemöta bevis och att Trump precis som Clinton förnekats en rättssäker process. Trumps förra riks rätt varade över hundratals dagar med utredningar, kommittéer och förhör så försvaret undrade varför processen gick så snabbt för denna riks rätt. Vidare yrkade försvaret att om det Trump gjort var ett brott så borde någon ha försökt arrestera honom efter att han avgått presidentämbetet men ingen har gjort det.¹⁷² Försvaret menade att managers kastat ett vidsträckt nät i en enda artikel, vilket inte var korrekt enligt konstitutionen, då de hoppades att senatorer som höll med om en del skulle rösta för att fälla för allt. Försvaret menade att de hade behövt en lista med flera artiklar som Clinton fick.¹⁷³

Representanthuset anklagades för att har drivit processen oansvarigt med risk för nationens frihet och demokrati för att främja sitt politiska hat och rädsla över att förlora makten. Som alla andra politiska häxjakter under Trumps ämbetsperiod påstod riks rätten vara utan bevis. Försvaret menade att managers tagit hjälp av Hollywoodproducenter för att paketera och manipulera blodiga och actionfyllda filmer för att manipulera senatorer och det amerikanska folket att Trump var en våldsam uppvigglare. Därmed sökte managers aktivt redigera och manipulera Trumps ord för att passa deras agenda, vilket försvaret menade borde göra senaten misstänksam för vad mer de sökte lura senaten om. De ansåg att representanthuset bestod av elitiska personer som ville ta bort rösträtten från samtliga som delade Trumps version för Amerika för att de hatade amerikaner som älskade konstitutionen och sitt land, samt ansåg att dessa behövde avprogrammeras. Försvarena menade att missbruket av konstitutionen skulle leda till en splittring i landet där fiender skulle skratta när nationen föll.¹⁷⁴

På makronivå framställdes processen som stressad för att representanthuset ville utkräva hämnd och skämma ut Trump. Därför blev Trump förnekad en korrekt riks rättsprocess, vilket föranleder en slutsats att dom inte kan fattas då samtliga bevis inte samlats in. Dessutom inväntade de medvetet riks rätten i senaten tills Trump inte längre var president för att minska hans rättigheter med en partisk ordförande. Därmed uppfattas managers ha riskerat nationens demokrati för sina syften.

¹⁷² Congressional Record Vol. 167, No. 24, s.601-605.: Congressional Record Vol. 167, No. 27, s.669-670.

¹⁷³ Congressional Record Vol. 167, No. 24, s.600.

¹⁷⁴ Congressional Record Vol. 167, No. 24, s.600-602.: Congressional Record Vol. 167, No. 27, s.667-674,676,678-682.

I mikroanalysen återfinns delar av de mest uppseendeväckande ordvalen i riksrätterna. Försvaret skapade en diskurs där motparten porträtterades som en översittande elit som kallade de amerikaner som "tror på sitt land och konstitutionen för bedrövliga" (who believe in their country and their Constituion deplorables)¹⁷⁵ och antydde att motparten ville "avprogrammera"(deprogram)¹⁷⁶ Trumps väljare vilket utan tvivel togs emot som en kraftig förolämpning. Försvaret påstod att managers sagt ord de aldrig yttrat och gav direkta uppmaningar att stå emot managers narrativ. Motparten framstår som anti-amerikansk, medan orden knyter Trump till Amerika, frihet och patriotism. Vidare genom att anklaga managers för att ha manipulerat och paketerat bevis i videofilmer i samarbete med "filmproducenter" (movie company)¹⁷⁷ och antyder Hollywood varit involverat hjälpte försvaret porträttera motparten som allierad med de som Trumps basväljare ogillar mest.

Historia & Ideal

Försvaret citerade vid flertalet tillfällen grundlagsfäderna, hur de tänkte när de skapade konstitutionen och hur de ansåg att den ska tolkas. De menade att konstitutionen fungerat väl sen den skapades och var en anledning till att många i världen var avundsjuka på USA. Försvaret hävdade att en av grundlagsfäderna skrev material som betydde att Trump var skyddad av konstitutionen och menade att det var emot senatorernas ed och grundlagsfädernas andemening att påstå att presidenten inte har yttrandefrihet.¹⁷⁸

Senaten framställdes som världens bästa tänkande institution, där senast något motsvarande fanns var i Rom och Aten. De sa att republikerna föll när senatorerna blev partiska och slutade representera folket, försvaret menade att senaten var den enda instansen som kunde förhindra att USA föll likt Rom och Aten. Flertalet tillfällen hyllas senatorer som lärda, perceptiva, noggranna, patrioter och extraordinära personer som sätter sin nation före sitt parti och inte sveps med känslomässigt utan var starka när moderlandet behövde dem.¹⁷⁹

I makroanalysen syns att historia används för att försöka att lägga mandat på tolkningsföreträde på grundlagsfädernas intentioner. Vidare lyfts vikten av yttrandefrihet, denna gång inte kopplat till presidenten som medborgare, utan att

¹⁷⁵ Congressional Record Vol. 167, No. 24, s.601.

¹⁷⁶ Ibid, s.601.

¹⁷⁷ Ibid, s.602.

¹⁷⁸ Congressional Record Vol. 167, No. 24, s.598–599,605–606.: Congressional Record Vol. 167, No. 27, s.676.

¹⁷⁹ Congressional Record Vol. 167, No. 24, s.598,600–601.

presidenten specifikt ska ha utökad yttrandefrihet i sitt ämbete vilket var en ny vinkel. På mikronivå hyllas senaten som "världens bästa tänkande institution" (world's greatest deliberative body)¹⁸⁰ och jämförs med antikens giganter. Detta för att smickra senatorerna men även höja ribban för hur allvarligt en president måste brutit mot konstitutionen för att man ska äventyra republiken genom att avsätta presidenten.

Konsekvenser av fällande dom

Försvaret menade att om senaten tillät att personer som tidigare besuttit ämbeten skulle kunna ställas inför riksrett skulle det innebära att politiker långt efter sin tjänstgöring jagas av representanthuset av partipolitiska skäl vilket skulle ge en skev maktbalans till kongressens fördel. De hänvisade till experter, däribland Starr, som menade att partipolitiska partiska riksrätter skulle bli praxis där representanthuset skulle vara under press att tillsätta riksrätter mot alla som inte höll med de mest högljudda väljarna samt för personlig vinning mot personer de tror kan bli politiskt hot. Representanthuset skulle bombardera senaten med konstruerade riksrätter där senaten skulle spendera nästan all sin tid att bedöma vad en person i politiskt ämbete menat när denne yttrat sig.¹⁸¹

Försvaret menade att representanthuset erkänt att de ställt Trump inför riksrett för att Trump inte skulle kunna bli vald igen och därmed försökte demokraterna neka folket deras rösträtt i nästa val. Försvaret menade att riksrätten handlade om att kriminalisera politiska åsikter och omintetgöra 75 miljoner väljares rösträtt. Om demokraterna vill ta yttrandefrihet från Trump var det viktigt för senatorerna att fundera på vems rättigheter de skulle ta bort härnäst.¹⁸² Försvaret menade att folket inte kommer tillåta attacken på konstitutionen samt att amerikanska arméer skickats över hela jorden för att försvara den frihet som demokraterna försöker inskränka.¹⁸³

Diskursen rörande konsekvenserna på makronivå berörde att senatorer skulle tänka på vad en fällande dom skulle kunna innebära för dem själva och i förlängningen skapa en oro att de aldrig kommer kunna slappna av. Temat var nedprioriterad i jämförelse med övriga teman. I mikroanalys framstår användandet av att "kriminalisera politiska åsikter" (criminalizing political viewpoints)¹⁸⁴ som den

¹⁸⁰ Ibid, s.592.

¹⁸¹ Congressional Record Vol. 167, No. 24, s.599,603,607.: Congressional Record Vol. 167, No. 27, s.675.

¹⁸² Congressional Record Vol. 167, No. 24, s.602.: Congressional Record Vol. 167, No. 27, s.671–673,676,681–682.

¹⁸³ Congressional Record Vol. 167, No. 24, s.601.

¹⁸⁴ Congressional Record Vol. 167, No. 27, s.682.

konsekvens som direkt anspelar på att presidenten förföljts för sin policy och att döma honom kan leda till åsiktsförtryck.

Dubbelmoral

Försvaret ger exempel på demokratiska politiker som under Trumps administration använt språk som kan vara uppviglande och insinuerade hur demokrater talat om Black Lives Matter-protesterna var av samma kaliber som Trumps. Försvaret hävdade att om demokraterna hade förberett sig och agerat på samma sätt som Trump under Black Lives Matter protesterna med att inkalla militär, utrymma platsen framför vita huset och stängsel hade stormningen av Capitolium undvikits.¹⁸⁵

Försvaret spelade vid flertalet tillfällen upp video av demokrater som använde samma ord som Trump (fight) i olika kontexter. De visade även en video från Clintons riks rätt när kongressmannen Nadler försvarade Clinton genom att påstå att folket var emot riksrätten, att den var partipolitiskt motiverad utan bevis, att det innebar att omvända ett folkligt val samt att riksrätten var en politisk statskupp som nödgat måste slås ned. Försvarens menade att historien upprepade sig för Trump men att det nu var Nadler som utsatte en president för det han tidigare avskytt. De sa rakt ut att när demokrater ifrågasatte republikaner var det rimligt men om republikaner ifrågasatte demokrater var det farligt medan Trump ansåg att det var universella rättigheter.¹⁸⁶

Ur ett makroperspektiv menade försvaret att demokrater baserade sin lagliga tolkning på politiska åsikter av utföraren, vilket de ansåg var hyckleri, vilket tog bort legitimitet från managers narrativ. Detta tema var direkt i sin mikroretorik, att använda "politiskt hat" (political hatred)¹⁸⁷, "politisk hämnd" (political vengeance)¹⁸⁸ samt "politiskt motiverad häxjakt" (politically motivated witch hunt)¹⁸⁹ för att beskriva motståndssidan drar resonemanget längre än tidigare riksrätter vilket parat med de långa videoklippen av demokraterna som använder samma ord Trump blivit anklagad för vänder försvaret motståndarnas diskurs mot dem.

Diskussion

Resultat påvisar tydligt att det finns en enhetlig försvarsstrategi för presidenter under riksrätt och att denna inte är utformad beroende på vilken sorts anklagelse som återfinns i riksrättsartiklarna. Johnson lämnade ett recept på hur verkställande makt

¹⁸⁵ Ibid, s.668,671–673,677–679.

¹⁸⁶ Congressional Record Vol. 167, No. 27, s.674.

¹⁸⁷ Ibid, s.679.

¹⁸⁸ Ibid, s.667.

¹⁸⁹ Ibid, s.667.

kan vinna en riks rätt trots att majoritetspartiet hatade presidenten personligt och politiskt. Clintons försvar var för likt Johnsons för att vara en tillfällighet, även om retoriken var mer offensiv och hävdade större fiendlighet på ett personligt plan från representanthuset. Trumps försvar i sin tur visade starka tendenser på influenser från både Johnson i struktur och Clinton i färgstark argumentation. Försvaren har dock modifierat receptet för varje riks rätt beroende på förutsättningar. Detta genom att antingen amplifiera delar av strategierna eller ta in egna inslag så som i Trumps båda riksrätterna beskriva liknande incidenter som demokrater gjort och hävda kraftig dubbelmoral av en hycklande motståndare som betar sig som en elitistisk översittare.

Johnson, Clinton och Trumps första riks rätt lägger mest ansträngning på det rättsliga försvaret inklusive konstitutionen och bemötandet av artiklarna tätt följt av fiender är ute efter presidenten med mindre intonation på historia & ideal samt konsekvenser. Trumps andra riks rätt lägger störst vikt på fienders motivation följt av konstitutionen och bemötande av artiklarna för att sedan tala om historia, dubbelmoral samt konsekvenser.

Rättsligt & Konstitutionellt

Gemensamt var att samtliga argumenterade för att domen måste grundas på sunt förnuft och lagen istället för känslor och politik. De sökte framställa Johnson och Trump som en vanlig medborgare som utnyttjat rättigheter alla medborgare har, specifikt yttrandefriheten. Risker lyftes att om en amerikan förnekades sina rättigheter kunde alla amerikaner i förlängningen förnekas dessa. I Clintons fall var hans person en svaghet och försvaret försökte istället knyta presidenten närmare medborgaren på ett filosofiskt plan i syfte att bygga sympati.

Tänkvärt är att Johnson och Trump 2020 samt 2021 menade att presidenterna varit fullt transparanta med sitt agerande och att om de hade trott att deras agerande var brottsligt hade de varit smarta nog att gömma det. Att försöka gömma vad som skett var däremot grunden för Clintons riks rätt så den möjligheten fanns inte i hans riks rätt. I relief till den enkla mannen höjdes presidentämbetet till skyarna där det antogs att republiken skulle falla om maktbalansen rubbades. Vilket var en intressant teori då maktbalansen rubbats förut och då i presidentens fördel så en förändring till kongressens fördel skulle snarare vara en justering till historiska förutsättningar. Dessutom varje gång presidenten frias är det en politisk handling som stärker presidentämbetet vilket i sig rubbar maktbalansen.

Gällande konstitutionen yrkade försvaret tolkningsföreträde av dokumentet och grundlagsfädernas avsikt. De byggde en verklighetsbild av att andra sidan sökte överpolitiserade dessa heliga dokument för att förvrida maktbalansen och bli av med en politiker de inte gillade, medan försvaret och framförallt presidenterna haft konstitutionen som rättesnöre och enbart tolkat precis vad grundlagsfäderna avsåg.

Presidenterna visas stått utanför det politiska narrativet och enbart genomfört administration, använt medborgerliga rättigheter eller agerat privat vilket inte hotade maktbalansen. Försvaret försökte i sin politiska diskurs avpolitiserade sig själva och överpolitiserade den andra sidan. Clintons försvar berörde konstitutionen men lade krutet av sitt rättsliga försvar på vanliga lagar, då hans brott var privat utan implikationer för konstitutionen. Resterande använder riksrådet som en arena för att identifiera konstitutionella arrangemanget mellan de olika grenarna, hur relationen har sett ut och hur den i försvarets narrativ bör se ut i framtiden och hur utfallet skulle ha konsekvenser på maktbalansen. Där tydliggörs många gånger att senatens roll var att inte göra något radikalt, att de var de stabila i relief till representanhusets dårskap.

Vad försvaret undviker att föra in i diskursen är lika intressant. De gör omskrivningar för att mottagare inte ska associera på ett för presidenten icke fördelaktigt sätt. Därmed lade de sitt eget filter på händelserna, som under Clintons riksråd som var grundat i ett olämpligt sexuellt förhållande bemöter försvaret inte sexuella explicita detaljer managers lagt fram utan hänvisar till en relation. För Johnson appliceras samma reduktiva diskurs gällande att han ska ha förolämpat kongressen, där de pratar om vad som hänt, att presidenten fortfarande står för vad han sagt men aldrig nämner ordagrant vad han uttryckt. Därmed lägger försvaret aktivt på ett filter vilket får presidenterna att framstå som mer värdiga. En tydlig strategi för att avdramatisera har genomförts genom att i överkant noggrant gå igenom allt i artiklarna som inte innehåller anstötlig information framträder.

Fiender är ute efter presidenten

Motståndarna beskrevs som fiender som illvilligt feltolkat och förvridit fakta för att främja sin egen maktthunger och därmed ljugit för det amerikanska folket för egen vinning. Johnsons försvar använder mest färgstarka ord när de låtsas framföra vad managers sagt, men var i övrigt nedtonade i sitt språkbruk. Både Johnson och Clinton hänvisade direkt till att fällor byggts åt dem av fiender genom Tenure Act och Starrs utredning. Ingen av presidenterna argumenterades ha agerat för personlig vinning, utan deras agerande motiverades som plikter mot nationen och folket att skydda dem

från Stanton, valfusk och åverkan på maktbalansen. Endast Clinton bad om ursäkt och enbart för felbedömningen i att ha en relation med Lewinsky, inte hur han hanterat frågan efteråt genom att ljuga. Både Johnson och Trump återges som personer som säger obekväma sanningar till makteliten. Det skapar en konsekvent bild av presidenter som inte ber om ursäkt för att ha agerat i amerikanska folkets intresse trots att det är emot det politiska etablissemanget.

Det finns en medvetenhet i Clinton och Trumps båda riksrätter att den andra sidan illvilligt söker skapa en alternativ verklighet med sin tolkning, och att försvarets narrativ var att ärligt bemöta dessa förvridna lögner. Försvaret anklagade motståndarsidan för att skapa en alternativ föreställning om verkligheten, när det egentligen var försvaret som berättade den sanna verkligheten. Försvaret beskrev en politisk verklighet av en förföljd president som var det verkliga offret. Det berörs i Johnson, används ofta i Clinton men exploderar under Trump där det hävdats att en konstant politisk häxjakt pågått. Dramatiseringen beror på att mottagaren förändrats under tidens gång. Under Johnsons var det senatorer, de som fått inträdesbiljett till senaten och i viss mån folket via tryckt media, men där var en försening av budskapet vilket gav att opinionen inte påverkade senatorernas beslut i samma utsträckning som under senare riksrätter. Argumenten dramatiserades och kan under Trump beskrivas som teater för folk där det direkta och konstanta mediala flödet i nyheter online och kabelkanaler nådde folket som kunde påverka senatorerna under förfarandet.

Historia & Ideal samt Konsekvenser av fällande dom

Hyperboler återkommer även utanför de färgstarka beskrivningarna av fiender. Främst rörande eventuella konsekvenser en fällande dom kan ha men även för att beskriva historiska ideal. Dessa teman tog mindre plats men med dramatiskt språk som berörde pest, nation förintad till aska och stormande hav. Huruvida de trodde på allt de sa eller om det var för att det var ett effektivt medel för att skapa stöd från folket och senaten är svårt att avgöra. Smickret av senatorernas personliga översvallande positiva egenskaper och genialitet får man anta inte var avgörande för senatorernas beslut men kan ha påverkat. De negativa ordvalen om vilken framtid som väntade senatorerna samt hur de måste leva upp till grundlagsfädernas ideal för att inte störta republiken i ruiner kan dock antas skapat en effektiv diskurs. Språket var explosivt och fullt konsekvenser för senatorernas eftermäle som går att undvika om senatorn dömer som försvaret vill. Rädsla och skam är mäktiga motiverande faktorer, där ansvar inte kan undvikas då rösten är förevigad i protokoll.

Självbilden av presidentens kapacitet och magnitud var grandios framställd, som att hela republiken faller om presidenten inte är helt självgående från de andra grenarna i regeringen. Hur kommer det sig att systemet är så svagt att det faller med en person? Vice-presidenten, som också är folkligt vald till den verkställande makten, skulle då ta över (förutom Johnson) till nästa val. Jämfört med Sverige är det få som skulle våga argumentera vid en förtroendeomröstning i riksdagen, att om Löfvén som statsminister avsattes, så skulle hela nationen Sverige falla ner i aska. Samtliga försvar menade indirekt att den som var näst i successionsordningen var inkapabel att ta över. Detta makabra sätt att underskatta resten av den verkställande maktens kapacitet till regerande och administration kan ses som skrämselfpropaganda.

I de tre sista riksrätterna var representanthuset den aktiva motparten till presidenten, i Johnsons fall var det både senaten och representanthuset som gemensamt stod för motståndet. Detta gav att Johnsons försvarsteamet inte kunde idolisera senaten eller uttrycka sig lika fränt om managers och utredningen. För att senaten skulle kunna fria Johnson skulle de behöva bedöma en lag de själva stiftat som ogiltig enligt konstitutionen. Detta hade varit en prestigeförlust och erkännande att de själva brutit mot konstitutionen istället för presidenten. Detta gav att det var ohållbart för försvaret att hävda att senaten var ädlare än representanthuset och kunde döma opartiskt.

Förändrade förutsättningar

Resultatet kräver en problematisering av senatens skilda förutsättningar vid de olika riksrätterna. I de senaste tre riksrätterna höll managers respektive försvarare sin allokerade taltid separat, dvs. presidentens försvarare talade flera dagar i rad utan kommentarer från andra. I Johnsons riksrätt avbröt managers och försvarare varandras framställan för att opponera sig, kräva förtydliganden, överklaga till ordföranden, ställa frågor eller be dem läsa upp de texterna eller lagar som refereras. Detta kan ge att Johnsons försvarares diskurs kan vara mindre genomtänkt, men då långa sektioner finns utan avbrott bedöms det inte påverkat resultatet.

För de senaste tre riksrätterna hade senaten andra förutsättningar än de som grundlagsfäderna gav dem när de också gav dem makten att döma i riksrätt. Under Johnsons tid valdes senaten inte direkt i folkliga val utan tillsattes av den politiska majoriteten i delstaten. Grundlagsfäderna ville att senatorerna skulle vara höjda ovanför den populistiska utsatthet som representanthuset hade och därmed kunna fatta mer långsiktiga beslut frikopplat från påtryckningar från folket, partier eller

kollegor. Senatorerna måste överväga hur kontroversiella beslut kan göra dem sårbara i nästa val samt ta sin partilednings åsikt i större beaktning då de allokerar monetära tillgångar nödvändiga för att vinna omval. Det kan vara så att samtliga senatorer efter reformen 1914 sammantaget med den djupa klyftan mellan partierna är så hårt inlåsta i sina partipositioner att riksrätten bara är teater med ett utfall fastslaget i ett styrelserum långt innan argument pläderas av managers och försvarare. En studie om hur senatorers röstningshistorik har ändrats i förhållande till partiledningens rekommenderade linje sen 1914 jämfört med tiden innan hade varit intressant.

Dramatiska förändringar av polariserande politiska och avancerade tekniska förutsättningar behöver också tas i beaktning. Skiftena är av den magnitud att riksrätt som verktyg kan ses som inkapabelt att växa tillsammans det amerikanska samhället då dess applicering är rigid. Konstitutionen har fått många tillägg men inga signifikanta de senaste 50 åren. Schismen om det 230 år gamla dokumentet ska tolkas bokstavstroget med 1700-talets avsikt eller om den ska tolkas dynamiskt med dagens värderingar och förutsättningar har gett ett vidöppet gap mellan diametralt olika inställningar i Högsta domstolen, kongressen och presidentmakten. Dessa partipolitiska radikala tolkningar utan möjlighet till kompromiss är remarkabel och frågan måste ställas om riksrätt är inkapabel att uppfylla sin plikt att avsätta en olämplig president som äventyrar demokratin samt om det är för sent med dagens partipolitiska klimat att reformera riksrätt till att bli funktionell igen.

Detta förutsätter vidare att ett skifte i riksrättsfunktion inte redan inträffat där diskursen förändrat appliceringen av verktyget så att det inte längre primärt är för att avsätta en president utan för att straffa. Med den aggressiva dagliga politiska diskursen mellan polariserade läger rycker folket på axlarna åt de polariserande budskap som konstant översköljer. Istället måste de olika partierna ta till mer drastiska metoder för att höras över bruset och där finns riksrätt som ett sätt att klistra fast ett svart märke invid en presidents namn i historieböckerna. Möjligtvis är straffet i sig att genomgå en riksrätt vad som i dagens intensiva diskurs är en framgångsrik riksrätt istället för en fällande dom vilket knyter an till frågan huruvida en riksrätt i nutid innebär att senatorernas omröstning mer är ett spel för gallerierna.

Att dramatisera processen genom hyperboler ligger i sakens natur då det är sista instansen för att uttrycka ett försvar. Då verktyget kan anses tandlöst då ingen hitintills blivit avsatt kan processen istället ses som en säkerhetsventil. Det polariserade klimatet bygger upp i tryck tills locket blåses av och en riksrätt genomförs som ett skådespel med stort produktionsvärde för alla aktörer innan stämningen kyls ned efter

friande dom. Så länge folket accepterar utslaget har möjligtvis inte processen misslyckats. För att kunna dra slutsatser hade behövts en utökad studie kring tider då det varit djup politisk splittring utan att det resulterat i en riks rätt för att se varför riks rätt som säkerhetsventil inte lösts ut vid de tillfällena.

För att uppfylla det syfte grundlagsfäderna avsåg behöver riks rätt reformeras genom specificering av regler och säkerställa opartisk dömande instans. Den amerikanska riks rätten har fler regler än den brittiska förlagan men inte tillräckligt många för att täppa igen utrymmet som möjliggör manipulation av processen. Verktyget riks rätt är för trubbigt och svagt där imperativa vinklar så som bevisbörda, vittnesmål och regler för förfarandet är upp till varje senat. Som diskuterats ovan har förutsättningarna för den dömande instansen dramatiskt förändrats. Visserligen avkrävs senatorerna en ed att vara självständiga, men hur kontrolleras att senatorerna inte är i ledband av majoritetens partistyreelse eller rädda för hämnd genom aggressiv partipolitisk media. Alla försvarens grandiosa tal om senatorers plikt för frihet, enskilt tänkande och att ta ställning för vad som är rätt, är utan annat syfte än att övertyga senatorerna att de har möjlighet att framstå som republikens räddare när de egentligen kanske är dess fall.

Möjligtvis har partipolitiken gått för långt för att tillåta en reformation. Det parti som är i minoritet vill alltid ha förändring av reglerna tills de själva får majoritet och vill då passa på att genomföra sin politik med hjälp av de regler som underlättar majoritetens dominans istället för att rätta upp systemet. Är lösningen att göra om systemet till ett flerpartisystem först där republikaner och demokraterna splittras upp i flera mindre partier för att bryta majoritetens strypgrepp på processen, eller löser man problemen med att göra omröstningen anonym utåt, så senatorer inte längre är under samma press? Senaten och representanthuset tillsammans kan ändra lagen så att det blir lättare att sparka presidenten, men klarar de av att rättfärdiga det för den folkliga opinionen utan att själv bli sparkade? Presidentvalet är det enda politiska val alla amerikaner gör tillsammans, vågar senaten och representanthuset utmana den vedertagna amerikanska åsikten att en stark presidentmakt är nödvändig?

I tidig forskning när enbart Johnsons riks rätt genomförts framställdes denna som ett typexempel på partipolitisk riks rätt. I relief till Clinton och framförallt Trumps riks rätter, framstår Johnsons riks rätt som möjligtvis uppstartad av politiskt skilda åsikter mellan lagstiftande och verkställande makt, men som genomförd enligt konstitutionen där argumentation från båda sidor hade tyngdpunkt på konstitutionell tolkning och rättslig prövning. Denna studie bekräftar delvis resultatet av Hinojosa &

Perez studie när de beskrev Clintons försvar som inriktat på att delvis förstöra trovärdigheten hos åklagarsidan genom att mena på partipolitisk besatthet och vansinne samt att det Clinton gjort inte täcktes av skälen listade i konstitutionen som riksrättsvärdiga brott. Deras källa var inte primärkälla och vid applicering av senatens protokoll i denna studie identifierades ytterligare två strategier för Clinton i form av det rättsliga temat och det konsekvensinriktade temat. Gällande Whittington kan denna studie bekräfta resultatet att båda riksrätter var fyllda av partipartiskhet men att Johnsons innehöll konkreta konstitutionella frågor med fokus på presidentämbetet som institution, medan Clintons i liten utsträckning hade ett konstitutionellt försvar då den personliga skandalen hade minimal koppling till konstitutionen.

Slutsatser har inte kunnat dras med utgång i primärkällor huruvida de andra riksrätterna påverkades i lika stor uträkning av massmedial frenesi som tidigare forskning om Clinton indikerat. Johnsons riksrätt fick visserligen mycket uppmärksamhet på sin tid men de tekniska förutsättningarna och läskunnigheten i befolkningen var mångfalt lägre vilket gav större arbetsro till senaten. Så även avsaknad av konstant medial bevakning och nyhetskanaler som letar efter material att fylla sina sändningar med och locka tittare med saftiga skandaler.

Avslutande kommentarer

I denna studie har en analys på hur språket används för att skapa en alternativ verklighetsföreställning av försvaret i en riksrätt av en amerikansk president. Breda teman av diskurser har gett insikt kring de samtida konflikter och debatter rörande maktfördelning och rådande tolkningar av själva riksrättsprocessen. Texterna var producerade av försvaret med syftet att få en friande dom för presidenten där skillnaden var variation i avsiktlig publik. För Johnson var senaten den primära publiken, för Clinton var mottagaren fortfarande övervägande senaten men även folket genom media men i Trumps två riksrätter kan skiftet synas till en större dramatisering. Denna dramatisering kan ses som en teateruppsättning med färgstark diskurs menad att nå genom tv-rutan till Trumps väljarbas vilket bildade kraftig opinion på sociala medier och påtryckningar mot senatorer. Därigenom blir det primärt den offentliga publiken som konsumerar riksrätten som en slags partipolitisk underhållande teater i massmedia, medan senatorerna blir sekundär publik via folkets massiva tryck i de nya kommunikationskanalerna. Utifrån svaren på de frågorna, bör det resoneras på vilket sätt det kan ha påverkat diskursen att texten framfördes i senaten. Visst användes ett mer formellt språk i de första riksrätterna men framförallt

i Trumps sista riks rätt var språket agiterat och dramatiskt, vilket speglade förändringen av primär publik.

Den amerikanska politiska diskursen under riksrätter har förändrats över tid men fundamentet består. Försvarsstrategier har varit att sakligt beskriva det kronologiska förloppet med hänvisning till lagar och konstitutionen som stöd för varför agerandet inte varit olagligt. Detta följt av insinuationer att motståndarsidan illvilligt tolkat fakta till presidentens nackdel på grund av partipolitiska motiv. Diskursen innehåller tydligt ansats att utmåla motparten i riksrätten som konspirerande mot en oskyldig president i tydlig offerroll där presidenten blivit missförstådd när denne i god tro utför sin ämbetsplikt. Vidare används historisk kontext så som skapandet av konstitutionen och ett tolkningsföreträde av grundlagsfädernas intentioner för att förankra presidentens agerande som godkänt av de ideala grundlagsfäderna som hålls högst i aktning i USA:s historia. Genom diskursen skapar dessutom försvaret en möjlighet för senatorerna att skapa sitt eftermäle som grundlagsfädernas ideala efterträdare genom att fria presidenten. Diskursen domineras således av positiva eller neutrala element, men negativa element förekommer också i form av dramatiskt beskrivna konsekvenser av en fällande dom. Samtliga försvar har i det sista temat använt ett poetiskt språk med dystopiska förutsägelser för folket och dess rättigheter men framförallt för senatorerna personligen.

Diskursen har förändrats genom tiderna, framförallt de senaste två. Där tillkom ett femte tema, vilket genomfördes med hätskt språk kopplat till temat om fiender. Återkommande lyfts dubbelmoralen hos motparten som förföljde en president för något de själva gjort hundratals gånger, vilket effektivt visades genom ihopklippa videoreferat. Produktionsvärdet i att nyttja tekniska hjälpmedel har inte förekommit tidigare och kompletterade diskursen inom temat om fiender på ett visuellt sätt.

Det är mer som är likt i försvarsstrategierna än vad som skiljer dem åt. Försvaret har inte konstruerat en differentierad strategi baserad på vilken sorts anklagelser som återfinns i riksrättsartiklarna, utan skillnaden ligger i den samtida kontexten. Som nämnt ovan har kraftiga förändringar skett i massmedialt landskap, tekniska förutsättningar för information, och publik bevakning av senaten, allmän läskunnighet vilket lett till en ökad tillgång av politiska analyser och en bredare publik under riksrätterna. Alla fyra riksrätter har haft en röd tråd där presidenten framställs som samlad i kontrast till partipolitiska illasinnade fiender vilket kan tolkas som ett passivaggressivt försvar.

Sammanfattning

Syftet med studien är genom kvalitativ diskursanalys på källmaterial i form av försvarsteamets yttranden i senaten beskriva och jämföra försvarsstrategier som Andrew Johnson, Bill Clinton och Donald Trump använde. Detta för att skapa förståelse av eventuell förändring av den amerikanska politiska diskursen under riksrätter genom att kartlägga likheter och skillnader över tid. Resultatet är tydligt där ett vinnande koncept applicerats, med ursprung ur Johnson riksrätt, med modifikationer beroende på förändrade förutsättningar. Det vinnande konceptet bestod fyra övergripande teman där två teman dominerat. Dels det rättsliga försvaret där försvaret sakligt beskrivit det kronologiska förloppet med hänvisning till lagar och konstitutionen som stöd för varför agerandet inte varit olagligt. Det andra framträdande temat har varit insinuationer att motståndarsidan illvilligt tolkat fakta till presidentens nackdel på grund av partipolitiska motiv.

Resterande teman har kontinuerligt återfunnits i samtliga riksrätter men med mindre vikt. Försvaren använde historisk kontext för att skapa ett tolkningsföreträde av grundlagsfädernas intentioner för att förankra presidentens agerande som godkänt av de högaktade grundlagsfäderna. Diskursen berörde också ideal där försvaret uppmuntrade senatorerna att skapa sitt eftermäle som grundlagsfädernas ideala efterträdare genom att fria presidenten. I ett fjärde tema framkom mer negativa element i form av sceniskt beskrivna konsekvenser av en fällande dom. Därtill läggs ett femte mindre tema för Trumps båda riksrätter där försvaret utökade sina attacker på motståndarna genom att anklaga dem som hycklare med dubbelmoral. Förändringarna över tid kan förklaras av skillnader i sen samtida förutsättningarna i massmedias konstanta bevakning och tekniska kommunikationsform så som sociala medier för att sprida diskursen.

Det finns många intressanta uppslag för vidare forskning på ämnet. Som Van Dijk argumenterat skulle ramverket för diskursanalyser behöva breddas till att inkludera mottagaren av diskursen vilket är managers, senatorer, journalister samt folket i denna studie. Detta för att se vilka av de verklighetsföreställningar som försvaret byggde som accepterades av mottagare och därmed fick resultat. Ett sätt skulle kunna vara att jämföra med de separata inlagor som skrivs av vissa senatorer efter riksrätten där de motiverar sitt beslut för att se vilken del av försvarets argument som övertygade senatorerna att rösta för en friande dom. Alternativt söka efter uttalanden av presidenten själv där denna kommenterar försvaret för att se vad han anser om den diskurs som försvaret använder i hans namn.

Källförteckning

Congressional Record Vol. 145, No. 8, January 19, 1999, White House Counsel Presents President's Case (Pages S483-495) <https://www.congress.gov/congressional-record/browse-by-date> (hämtad 2021-04-02)

Congressional Record Vol. 145, No. 9, January 20, 1999, White House Counsel Presents President's Case (Pages S810-830) <https://www.congress.gov/congressional-record/browse-by-date> (hämtad 2021-04-02)

Congressional Record Vol. 145, No. 10, January 21, 1999, White House Counsel Presents President's Case (Pages S831-849) <https://www.congress.gov/congressional-record/browse-by-date> (hämtad 2021-04-02)

Congressional Record Vol. 166, No. 16, January 25, 2020, White House Counsel Presents President's Case (Pages S567-578) <https://www.congress.gov/congressional-record/browse-by-date> (hämtad 2021-04-02)

Congressional Record Vol. 166, No. 17, January 27, 2020, White House Counsel Presents President's Case (Pages S579-617) <https://www.congress.gov/congressional-record/browse-by-date> (hämtad 2021-04-02)

Congressional Record Vol. 166, No. 18, January 28, 2020, White House Counsel Presents President's Case (Pages S619-644) <https://www.congress.gov/congressional-record/browse-by-date> (hämtad 2021-04-02)

Congressional Record Vol. 167, No. 24, February 9, 2021, Counsel Presents President's Case (Pages S589-609) <https://www.congress.gov/congressional-record/browse-by-date> (hämtad 2021-04-02)

Congressional Record Vol. 167, No. 27, February 12, 2021, Counsel Presents President's Case (Pages S667-716) <https://www.congress.gov/congressional-record/browse-by-date> (hämtad 2021-04-02)

Congressional Globe, *Supplement to the congressional globe: containing the proceedings of the senate sitting for the trial of Andrew Johnson, President of the United States, Fortieth congress second session*, (Washington, F. & J. Rives & Geroge A. Bailey, 1868).
<http://memory.loc.gov:8081/ammem/amlaw/old%20html/lwgc-imp.old2.html> (hämtad 2021-04-02)

U.S. Congress, Senate, *S.Doc. 106-3- Impeachment of President William Jefferson Clinton – The evidentiary Record Pursuant to S.Res. 16 – Index to senate Document 106-3, Vol V. Clinton. Preliminary Memorandum and Initial Response of President Clinton to Referral of Office of Independent Counsel, House Document 105-317*. 106th Congress, 2nd session. p. I-56. <https://www.govinfo.gov/app/details/GPO-CDOC-106sdoc3/context> (hämtad 2021-04-02)

U.S. Congress, Senate, *S. Doc. 116-18 - Proceedings of the United States Senate in the Impeachment Trial of Donald John Trump, part I of IV: preliminary proceedings. Answer of President Donald J Trump (18 januari 2020).*, 116th congress, 2nd session. US government publishing office Washington 2020. s. 65-72 <https://www.govinfo.gov/content/pkg/CDOC-116sdoc18/pdf/CDOC-116sdoc18-vol1.pdf> (hämtad 2021-04-02)

U.S. Congress, Senate, *S. Doc. 117-2 - Proceedings of the United States Senate in the Impeachment Trial of Donald John Trump, part I of III. Answer of President Donald John Trump, 45th president of the united states, to article I: Incitement of insurrection*. 117th congress 1st session. US government publishing office Washington 2021. s. 5-18 <https://www.govinfo.gov/content/pkg/CDOC-117sdoc2/pdf/CDOC-117sdoc2-pt1.pdf> (hämtad 2021-04-02)

Litteraturförteckning

Benedict, M.L., *The impeachment and trial of Andrew Johnson* (New York, Norton & Company Inc., 1973).

Benedict, M.L., "From Our Archives: A New Look at the Impeachment of Andrew Johnson", *Political Science Quarterly*, 113/3 (1998), 493–511.

Black, C., *Impeachment: a handbook* (New haven, Yale University Press, 1974).

Berger, R., *Impeachment: the constitutional problems* (Cambridge, Harvard University Press, 1973).

Bergström, G. & Boréus, K., "Diskursanalys" i Bergström, G. & Boréus, K ed., *Textens mening och makt: metodbok i samhällsvetenskaplig text- och diskursanalys*, 3 uppl. (Lund, Studentlitteratur, 2012).

Bloch, S.L., "The constitution under Clinton: a critical assessment: a report card on the impeachment: judging the institutions that judged President Clinton", *Law and Contemporary Problems*, 63 (2000), 143-573.

Chafetz, J., "Impeachment and assassination", *Minnesota Law Review*, 95/2 (2010), 347-423.

Department of Justice, *The Mueller report: the final report of the special counsel into Donald Trump, Russia and collusion* (New York, Skyhorse publishing, 2019).

Dershowitz, A.M., *Sexual McCarthyism: Clinton, Starr, and the Emerging Constitutional Crisis* (New York, Basic Books, 1998).

Dershowitz, A.M., *The case against the democratic house impeaching Trump* (New York, Hot Books, 2019).

Berglez, P. "Kritisk diskursanalys" i Ekström, M., & Larsson, L., ed., *Metoder i kommunikationsvetenskap* (Lund, Studentlitteratur AB, 2010), 265–288.

Eisgruber, C.L., & Sager, L.G., "Punishing the President: The Use and Abuse of Impeachment", *Punishment & Society*, 1/2 (1999), 223-229.

Esaiasson, P., Gilljam, M., Oscarsson, H., Towns, A., & Wägnerud L., *Metodpraktikan: Konsten att studera samhälle, individ och marknad*. 5 uppl. (Visby, Wolters Klöuwer Sverige AB, 2017).

Gerhardt, M.J., "Lessons of impeachment history", *George Washington Law Review*, 67/3 (1999), 603-325.

Goldstein, J.K., "The senate, the trump impeachment trial and constitutional morality", *Chicago-Kent Law Review*, 95/2 (2020), 475-496.

Hamilton, A., *The Powers of the Senate Continued*, Federalist no.65 1788-03-07, Federalist Papers: Primary Documents in American History, Library of Congress.
<https://guides.loc.gov/federalist-papers/text-61-70#s-lg-box-wrapper-25493452> (hämtad 2021-05-26)

Hay, C., "Political Discourse Analysis: The Dangers of Methodological Absolutism", *Political Studies Review*, 11/3 (2013), s.321-327.

Hinojosa, V.J., & Pérez-Liñán, A.S., "Presidential Survival and the Impeachment Process: The United States and Colombia", *Political Science Quarterly*, 121/4 (2006), 653–675.

Jacobson, G.C., "Donald Trump and the Parties: Impeachment, Pandemic, Protest, and Electoral Politics in 2020", *Presidential Studies Quarterly*, 50/4 (2020), 762-795.

Lanoue, D.J., & Emmert, C.F., "Voting in the Glare of the Spotlight: Representatives' Votes on the Impeachment of President Clinton". *Polity*, 32/2 (1999), 253-269.

Lichtman, A.J., *The Case for Impeachment* (London, William Collins, 2017).

National archives, *The Constitution of the United States: A Transcription*, 2021.
<<https://www.archives.gov/founding-docs/constitution-transcript>> (hämtad 2021-03-12)

Nilsson Hammer, A., "Diskursanalys" i M. Gustavsson & Y. Svanström, ed., *Metod – Guide för historiska studier* (Lund, Studentlitteratur, 2018), 133–160.

NPR, *Meet Trump's impeachment defense team*, 2021-02-09.
<https://www.npr.org/sections/trump-impeachment-trial-live-updates/2021/02/09/965838985/meet-trumps-impeachment-defense-team?t=1621770373643> (hämtad 2021-05-23)

Popp, K.A., "The Impeachment of President Clinton: An Ugly Mix of Three Powerful Forces", *Law and Contemporary Problems*, 63/2 (2000), 223–243.

Posner, R.A., *An affair of state: the investigation, impeachment, and trial of President Clinton* (Cambridge, Harvard University Press, 1999).

Rehnqvist, W.H., *Grand Inquests: The historical impeachments of justice Samuel Chase and President Andrew Johnson* (New York, William Morrow and Company Inc, 1992).

Sullivan, T., "Impeachment Practice in the Era of Lethal Conflict", *Congress & the Presidency*, 25/2 (1998), 117–128.

Sunstein, C.R., *Impeachment: A Citizen's Guide* (Cambridge, Harvard University Press, 2017).

Trautman, L.J. "Presidential impeachment: contemporary analysis", *University of Dayton Law Review*, 44/3 (2019), 529-594.

Trautman, L.J. "Impeachment, Donald Trump and the attempted extortion of Ukraine", *Pace Law Review*, 40/2 (2020), 141-225.

Trefousse, H.L., *Impeachment of a President: Andrews Johnson, the Blacks, and Reconstruction* (Knoxville, University of Tennessee Press, 1975)

Trefousse, H.L., *Andrews Johnson: a biography* (New York, W.W. Norton & Company, 1989)

Tribe, L., & Matz, J., *To end a Presidency: The Power of Impeachment* (New York, Basic Books, 2018).

Van Dijk, T.A., "What is political discourse analysis", *Belgian journal of linguistics*, 11/1 (1997), 11-52.

Wayne, S.J., "Presidential Personality: The Clinton Legacy", i M.J. Rozell & C. Wilcox, ed., *The Clinton Scandal and the future of American government* (Washington D.C. Georgetown University Press, 2000), 211-225.

Whittington, K.W. "Bill Clinton was no Andrew Johnson: comparing two impeachments", *University of Pennsylvania Journal of Constitutional Law*, 2 (2000), 422-471.

U.S. Congress, House, *Impeaching William Jefferson Clinton, President of the United States, for high crimes and misdemeanors*, H.Res.611, 105th Congress, 2nd session, introduced in House December 16, 1998, <https://www.congress.gov/bill/105th-congress/house-resolution/611> (hämtad 2021-05-14).

U.S. Congress, House, *Impeaching Donald John Trump, President of the United States, for high crimes and misdemeanors*, H.Res.755, 116th Congress, 1st session, introduced in House December 10, 2019, <https://www.congress.gov/bill/116th-congress/house-resolution/755/text> (hämtad 2021-05-14).

U.S. Congress, House, *Impeaching Donald John Trump, President of the United States, for high crimes and misdemeanors*, H.Res.24, 117th Congress, 1st session, introduced in House January 11, 2021, <https://www.congress.gov/bill/117th-congress/house-resolution/24> (hämtad 2021-05-14).

U.S. Congress & U.S. Senate, *Tenure of Office Act*, 39th Congress, 2nd session, Chapter 153, 154. 1867. <https://www.loc.gov/law/help/statutes-at-large/39th-congress/session-2/c39s2ch154.pdf> (hämtad 2021-05-12).

United States Senate, *Electing senators*, 2021. https://www.senate.gov/general/Features/ElectingSenators_AHistoricalPerspective.htm (hämtad 2021-05-13).

U.S. Congress & U.S. Senate, *Congressional Record*, 2021. <https://www.congress.gov/congressional-record/browse-by-date> (hämtad 2021-05-19).

U.S. Congress & U.S. Senate, *About the Congressional Record*, 2021. <https://www.congress.gov/help/congressional-record> (hämtad 2021-05-19).

U.S. Congress & U.S. Senate, *About congress.gov*, 2021. <https://www.congress.gov/about> (hämtad 2021-05-19).

U.S. Senate, *The impeachment of Andrew Johnson (1868) President of the United States*, 2021. https://www.senate.gov/artandhistory/history/common/briefing/Impeachment_Johnson.htm#7 (hämtad 2021-05-19).

Reuters, *Factbox: The members of Trump's impeachment defense team*. By Reuters Staff, January 27, 2020. <https://www.reuters.com/article/us-usa-trump-impeachment-team-factbox-idUSKBN1ZQ17K>, (hämtad 2021-05-23)

Washington Post, *Defense Who's who*, 1999-01-19. <https://www.washingtonpost.com/wp-srv/politics/special/clinton/defense.htm> (hämtad 2021-05-23)

Appendix

Appendix 1: Riksrättsartiklar mot Andrew Johnson 1868¹⁹⁰

ARTICLE 1. That said Andrew Johnson, President of the United States, on the 21st day of February, in the year of our Lord, 1868, at Washington, in the District of Columbia, unmindful of the high duties of his oath of office and of the requirements of the Constitution, that he should take care that the laws be faithfully executed, did unlawfully, in violation of the Constitution and laws of the United States, issue an order in writing for the removal of Edwin M. Stanton from the office of Secretary of the Department of War, said Edwin M. Stanton having been, therefor, duly appointed and commissioned by and with the advice and consent of the Senate of the United States as such Secretary; and said Andrew Johnson, President of the United States, on the 12th day of August, in the year of our Lord 1867, and during the recess of said Senate, having suspended by his order Edwin M. Stanton from said office, and within twenty days after the first day of the next meeting of said Senate, on the 12th day of December, in the year last aforesaid, having reported to said Senate such suspension, with the evidence and reasons for his action in the case, and the name of the person designated to perform the duties of such office temporarily, until the next meeting of the Senate, and said Senate thereafter, on the 13th day of January, in the year of our Lord 1868, having duly considered the evidence and reasons reported by said Andrew Johnson for said suspension, did refuse to concur in said suspension; whereby and by force of the provisions of an act entitled "an act regulating the tenure of civil officer," passed March 2, 1867, said Edwin M. Stanton did forthwith resume the functions of his office, whereof the said Andrew Johnson had then and there notice, and the said Edwin M. Stanton, by reason of the premises, on said 21st day of February, was lawfully entitled to hold said office of Secretary for the Department of War, which said order for the removal of said Edwin M. Stanton is, in substance, as follows, that is to say:

Executive Mansion, Washington, D.C., Feb. 21, 1868.

Sir: By virtue of the power and authority vested in me, as President, by the Constitution and laws of the United States, you are hereby removed from the office of Secretary for the Department of War and your functions as such will terminate upon receipt of their communication. You will transfer to Brevet Major-General L. Thomas, Adjutant-General of the Army, who has this day been authorized and empowered to act as Secretary of War ad interim, all books, paper and other public property now in your custody and charge. Respectfully, yours,

Andrew Johnson.

To the Hon. E. M. Stanton, Secretary of War

Which order was unlawfully issued, and with intent then are there to violate the act entitled "An act regulating the tenure of certain civil office," passed March 2, 1867, and contrary to the provisions of said act, and in violation thereof, and contrary to the provisions of the Constitution of the United States, and without the advice and consent of the Senate of the

¹⁹⁰ U.S. Senate, *The impeachment of Andrew Johnson (1868) President of the United States*, https://www.senate.gov/artandhistory/history/common/briefing/Impeachment_Johnson.htm#7 (hämtad 2021-05-19)

United States, the said Senate then and there being in session, to remove said E. M. Stanton from the office of Secretary for the Department of War, whereby said Andrew Johnson, President of the United States, did then and there commit, and was guilty of a high misdemeanor in office.

ARTICLE 2. That on the 21st day of February, in the year of our Lord 1868, at Washington, in the District of Columbia, said Andrew Johnson, President of the United States, unmindful of the high duties of his oath of office, and in violation of the Constitution of the United States, and contrary to the provisions of an act entitled "An act regulating the tenure of certain civil office," passed March 2, 1867, without the advice and consent of the Senate, then and there being in session, and without authority of law, did appoint one L. Thomas to be Secretary of War *ad interim*, by issuing to said Lorenzo Thomas a letter of authority, in substance as follows, that is to say:

Executive Mansion, Washington, D.C., Feb. 21, 1868.

Sir: The Hon. Edwin M. Stanton having been this day removed from office as Secretary of the Department of War, you are hereby authorized and empowered to act as Secretary of War ad interim, and will immediately enter upon the discharge of the duties pertaining to that office. Mr. Stanton has been instructed to transfer to you all the records, books, papers and other public property now in his custody and charge. Respectfully yours,

Andrew Johnson.

To Brevet Major-General Lorenzo Thomas, Adjutant-General United States Army, Washington, D.C.

Whereby said Andrew Johnson, President of the United States, did then and there commit, and was guilty of a high misdemeanor in office.

ARTICLE 3. That said Andrew Johnson, President of the United States, on the 21st day of February, in the year of our Lord one thousand eight hundred and sixty-eight, at Washington in the District of Columbia, did commit, and was guilty of a high misdemeanor in office, in this: That without authority of law, while the Senate of the United States was then and there in session, he did appoint one Lorenzo Thomas to be Secretary for the Department of War, *ad interim*, without the advice and consent of the Senate, and in violation of the Constitution of the United States, no vacancy having happened in said office of Secretary for the Department of War during the recess of the Senate, and no vacancy existing in said office at the time, and which said appointment so made by Andrew Johnson of said Lorenzo Thomas is in substance as follows, that is to say:?

Executive Mansion, Washington, D.C., Feb. 21, 1868.

Sir: The Hon. E. M. Stanton having been this day removed from office as Secretary for the Department of War, you are hereby authorized and empowered to act as Secretary of War ad interim, and will immediately enter upon the discharge of the duties pertaining to that office. Mr. Stanton has been instructed to transfer to you all the records, books, papers and other public property now in his custody and charge. Respectfully yours,

Andrew Johnson

To Brevet Major-General L. Thomas, Adjutant-General

United States Army, Washington, D.C.

ARTICLE 4. That said Andrew Johnson, President of the United States, unmindful of the high duties of his office, and of his oath of office, in violation of the Constitution and laws of the United States, on the 21st day of February, in the year of our Lord 1868, at Washington, in the District of Columbia, did unlawfully conspire with one Lorenzo Thomas, and with other persons to the House of Representatives unknown, with intent, by intimidation and threats, to hinder and prevent Edwin M. Stanton, then and there, the Secretary for the Department of War, duly appointed under the laws of the United States, from holding said office of Secretary for the Department of War, contrary to and in violation of the Constitution of the United States, and of the provisions of an act entitled "An act to define and punish certain conspiracies," approved July 31, 1861, whereby said Andrew Johnson, President of the United States, did then and there commit and was guilty of high crime in office.

ARTICLE 5. That said Andrew Johnson, President of the United States, unmindful of the high duties of his office and of his oath of office, on the 21st of February, in the year of our Lord one thousand eight hundred and sixty-eight, and on divers other days and time in said year before the 28th day of said February, at Washington, in the District of Columbia, did unlawfully conspire with one Lorenzo Thomas, and with other persons in the House of Representatives unknown, by force to prevent and hinder the execution of an act entitled "An act regulating the tenure of certain civil office," passed March 2, 1867, and in pursuance of said conspiracy, did attempt to prevent E. M. Stanton, then and there being Secretary for the Department of War, duly appointed and commissioned under the laws of the United States, from holding said office, whereby the said Andrew Johnson, President of the United States, did then and there commit and was guilty of high misdemeanor in office.

ARTICLE 6. That Andrew Johnson, President of the United States, unmindful of the duties of his high office and of his oath of office, on the 21st day of February, in the year of our Lord 1868, at Washington, in the District of Columbia, did unlawfully conspire with one Lorenzo Thomas, by force to seize, take and possess the property of the United States at the War Department, contrary to the provisions of an act entitled "An act to define and punish certain conspiracies," approved July 31, 1861, and with intent to violate and disregard an act entitled "An act regulating the tenure of certain civil offices," passed March 2, 1867, whereby said Andrew Johnson, President of the United States, did then and there commit a high crime in office.

ARTICLE 7. That said Andrew Johnson, President of the United States, unmindful of the high duties of his office, and of his oath of office, on the 21st day of February, in the year of our Lord 1868, and on divers other days in said year, before the 28th day of said February, at Washington, in the District of Columbia, did unlawfully conspire with one Lorenzo Thomas to prevent and hinder the execution of an act of the United States, entitled "An act regulating the tenure of certain civil office," passed March 2, 1867, and in pursuance of said conspiracy, did unlawfully attempt to prevent Edwin M. Stanton, then and there being Secretary for the Department of War, under the laws of the United States, from holding said office to which he had been duly appointed and commissioned, whereby said Andrew Johnson, President of the United States, did there and then commit and was guilty of a high misdemeanor in office.

ARTICLE 8. That said Andrew Johnson, President of the United States, unmindful of the high duties of his office, and of his oath of office, on the 21st day of February, in the year of our Lord, 1868, at Washington, in the District of Columbia, did unlawfully conspire with one Lorenzo Thomas, to seize, take and possess the property of the United States in the War Department, with intent to violate and disregard the act entitled "An act regulating the tenure of certain civil office," passed March 2, 1867, whereby said Andrew Johnson, President of the United States, did then and there commit a high misdemeanor in office.

ARTICLE 9. That said Andrew Johnson, President of the United States, on the 22nd day of February, in the year of our Lord 1868, at Washington, in the District of Columbia, in disregard of the Constitution and the law of Congress duly enacted, as Commander-in-Chief, did bring before himself, then and there, William H. Emory, a Major-General by brevet in the Army of the United States, actually in command of the Department of Washington, and the military forces therefor, and did and there, as Commander-in-Chief, declare to, and instruct said Emory, that part of the law of the United States, passed March 2, 1867, entitled "an act for making appropriations for the support of the army for the year ending June 30, 1868, and for other purposes," especially the second section thereof, which provides, among other things, that all orders and instructions relating to military operations issued by the President and Secretary of War, shall be issued through the General of the Army, and in case of his inability, through the next in rank was unconstitutional, and in contravention of the commission of Emory, and therefore not binding on him, as an officer in the Army of the United States, which said provisions of law had been therefore duly and legally promulgated by General Order for the government and direction of the Army of the United States, as the said Andrew Johnson then and there well knew, with intent thereby to induce said Emory, in his official capacity as Commander of the Department of Washington, to violate the provisions of said act, and to take and receive, act upon and obey such orders as he, the said Andrew Johnson, might make and give, and which should not be issued through the General of the Army of the United States, according to the provisions of said act, whereby said Andrew Johnson, President of the United States, did then and there commit, and was guilty of a high misdemeanor in office; and the House of Representatives, by protestation, saving to themselves the liberty of exhibition, at any time hereafter, any further articles of their accusation or impeachment against the said Andrew Johnson, President of the United States, and also or replying to his answers, which will make up the articles herein preferred against him, and of offering proof to the same and every part thereof, and to all and every other article, accusation or impeachment which shall be exhibited by them as the case shall require, do demand that the said Andrew Johnson may be put to answer the high crimes and misdemeanors in office herein charged against him, and that such proceedings, examinations, trials and judgments may be thereupon had and given had and given as may be agreeable to law and justice.

ARTICLE 10. That said Andrew Johnson, President of the United States, unmindful of the high duties of his high office and the dignity and proprieties thereof, and of the harmony and courtesies which ought to exist and be maintained between the executive and legislative branches of the Government of the United States, designing and intending to set aside the rightful authorities and powers of Congress, did attempt to bring into disgrace, ridicule, hatred, contempt and reproach, the Congress of the United States, and the several branches thereof, to impair and destroy the regard and respect of all the good people of the United States for the Congress and the legislative power thereof, which all officers of the government ought inviolably to preserve and maintain, and to excite the odium and resentment of all good people of the United States against Congress and the laws by it duly and constitutionally enacted; and in pursuance of his said design and intent, openly and publicly and before divers assemblages

of citizens of the United States, convened in divers parts thereof, to meet and receive said Andrew Johnson as the Chief Magistrate of the United States, did, on the eighteenth day of August, in the year of our Lord one thousand eight hundred and sixty-six, and on divers other days and times, as well before as afterwards, make and declare, with a loud voice, certain intemperate, inflammatory and scandalous harangues, and therein utter loud threats and bitter menaces, as well against Congress as the laws of the United States duly enacted thereby, amid the cries, jeers and laughter of the multitudes then assembled in hearing, which are set forth in the several specifications hereinafter written, in substance and effect, that it to say:

"Specification First. In this, that at Washington, in the District of Columbia, In the Executive Mansion, to a committee of citizens who called upon the President of the United States, speaking of and concerning the Congress of the United States, heretofore, to wit: On the 18th day of August, in the year of our Lord, 1866, in a loud voice, declare in substance and effect, among other things, that is to say:

"So far as the Executive Department of the government is concerned, the effort has been made to restore the Union, to heal the breach, to pour oil into the wounds which were consequent upon the struggle, and, to speak in a common phrase, to prepare, as the learned and wise physician would, a plaster healing in character and co-extensive with the wound. We thought and we think that we had partially succeeded, but as the work progresses, as reconstruction seemed to be taking place, and the country was becoming reunited, we found a disturbing and moving element opposing it. In alluding to that element it shall go no further than your Convention, and the distinguished gentleman who has delivered the report of the proceedings, I shall make no reference that I do not believe, and the time and the occasion justify. We have witnessed in one department of the government every endeavor to prevent the restoration of peace, harmony and union. We have seen hanging upon the verge of the government, as it were, a body called or which assumes to be the Congress of the United States, while in fact it is a Congress of only part of the States. We have seen this Congress pretend to be for the Union, when its every step and act tended to perpetuate disunion and make a disruption of States inevitable. We have seen Congress gradually encroach, step by step, upon constitutional rights, and violate day after day, and month after month, fundamental principles of the government. We have seen a Congress that seemed to forget that there was a limit to the sphere and scope of legislation. We have seen a Congress in a minority assume to exercise power which, if allowed to be consummated, would result in despotism or monarchy itself."

"Specification Second. In this, that at Cleveland, in the State of Ohio, heretofore to wit: On the third day of September, in the year of our Lord, 1866, before a public assemblage of citizens and others, said Andrew Johnson, President of the United States, speaking of and concerning the Congress of the United States, did, in a loud voice, declare in substance and effect, among other things, that is to say:

"I will tell you what I did do? I called upon your Congress that is trying to break up the government. In conclusion, beside that Congress had taken much pains to poison the constituents against him, what has Congress done? Have they done anything to restore the union of the States? No. On the contrary, they had done everything to prevent it: and because he stood now where he did when the Rebellion commenced, he had been denounced as a traitor, Who had run greater risks or made greater sacrifices than himself? But Congress, factions and domineering, had undertaken to poison the minds of the American people."

"Specification Third. In this case, that at St. Louis, in the State of Missouri, heretofore to wit: On the 8th day of September, in the year of our Lord 1866, before a public assemblage of citizens and others, said Andrew Johnson, President of the United States, speaking of acts

concerning the Congress of the United States, did, in a loud voice, declare in substance and effect, among other things, that is to say:?

"Go on; perhaps if you had a word or two on the subject of New Orleans you might understand more about it than you do, and if you will go back and ascertain the cause of the riot at New Orleans, perhaps you will not be so prompt in calling out "New Orleans." If you will take up the riot of New Orleans and trace it back to its source and its immediate cause, you will find out who was responsible for the blood that was shed there. If you will take up the riot at New Orleans and trace it back to the Radical Congress, you will find that the riot at New Orleans was substantially planned. If you will take up the proceedings in their caucuses you will understand that they knew that a convention was to be called which was extinct by its powers having expired; that it was said that the intention was that a new government was to be organized, and on the organization of that government the intention was to enfranchise one portion of the population, called the colored population, and who had been emancipated, and at the same time disfranchise white men. When you design to talk about New Orleans you ought to understand what you are talking about. When you read the speeches that were made, and take up the facts on the Friday and Saturday before that convention sat, you will find that speeches were made incendiary in their character, exciting that portion of the population, the black population, to arm themselves and prepare for the shedding of blood. You will also find that convention did assemble in violation of law, and the intention of that convention was to supersede the organized authorities in the State of Louisiana, which had been organized by the government of the United States, and every man engaged in that rebellion, in the convention, with the intention of superseding and overturning the civil government which had been recognized by the Government of the United States, I say that he was a traitor to the Constitution of the United States, and hence you find that another rebellion was commenced, having its origin in the Radical Congress. So much for the New Orleans riot. And there was the cause and the origin of the blood that was shed, and every drop of blood that was shed is upon their skirts and they are responsible. I could test this thing a little closer, but will not do it here to-night. But when you talk about the causes and consequences that resulted from proceedings of that kind, perhaps, as I have been introduced here and you have provoked questions of this kind, though it does not provoke me, I will tell you a few wholesome things that have been done by this Radical Congress in connection with New Orleans and the extension of the elective franchise. I know that I have been traduced and abused. I know it has come in advance of me here, as elsewhere, that I have attempted to exercise an arbitrary power in resisting laws that were intended to be forced upon the government; that I had exercised that power; that I had abandoned the party that elected me, and that I was a traitor, because I exercised the veto power in attempting, and did arrest for a time, that which was called a "Freedmen's Bureau" bill. Yes, that I was a traitor. And I have been traduced; I have been slandered; I have been maligned; I have been called Judas Iscariot, and all that. Now, my countrymen, here to-night, it is very easy to indulge in epithets; it is easy to call a man a Judas, and cry out traitor, but when he is called upon to give arguments and facts he is very often found wanting. Judas Iscariot? Judas! There was a Judas, and he was one of the twelve Apostles. O, yes, the twelve Apostles had a Christ, and he never could have had a Judas unless he had twelve Apostles. If I have played the Judas who has been my Christ that I have played the Judas with? Was it Thad. Stevens? Was it Wendell Phillips? Was it Charles Sumner? They are the men that stop and compare themselves with the Savior, and everybody that differs with them in opinion, and tries to stay and arrest their diabolical and nefarious policy is to be denounced as a Judas. Well, let me say to you, if you will stand by me in this action, if you will stand by me in trying to give the people a fair chance, soldiers and citizens, to participate in these office, God be willing, I will kick them out. I will kick them out just as fast as I can. Let me say to you, in concluding, that what I have said is what I intended to say; I was not provoked into this, and care not for their menaces, the taunts and the jeers. I care not for threats, I do not intend to be bullied by enemies, nor overawed by my friends. But, God willing, with your help, I will veto their measures whenever any of them come to me."

"Which said utterances, declarations, threats and harangues, highly censurable in any, are peculiarly indecent and unbecoming in the Chief Magistrate of the United States, by means whereof the said Andrew Johnson has brought the high office of the President of the United States into contempt, ridicule and disgrace, to the great scandal of all good citizens, whereby said Andrew Johnson, President of the United States, did commit, and was then and there guilty of a high misdemeanor in office.

ARTICLE 11. That the said Andrew Johnson, President of the United States, unmindful of the high duties of his office and his oath of office, and in disregard of the Constitution and laws of the United States, did, heretofore, to wit: On the 18th day of August, 1866, at the city of Washington, and in the District of Columbia, by public speech, declare and affirm in substance, that the Thirty-ninth Congress of the United States was not a Congress of the United States authorized by the Constitution to exercise legislative power under the same, but on the contrary, was a Congress of only part of the States, thereby denying and intending to deny, that the legislation of said Congress was valid or obligatory upon him, the said Andrew Johnson, except in so far as he saw fit to approve the same, and also thereby denying the power of the said Thirty-ninth Congress to propose amendments to the Constitution of the United States. And in pursuance of said declaration, the said Andrew Johnson, President of the United States, afterwards, to wit: On the 21st day of February 1868, at the city of Washington, D.C., did, unlawfully and in disregard of the requirements of the Constitution that he should take care that the laws be faithfully executed, attempt to prevent the execution of an act entitled "An act regulating the tenure of certain civil office," passed March 2, 1867, by unlawfully devising and contriving and attempting to devise and contrive means by which he should prevent Edwin M. Stanton from forthwith resuming the functions of the office of Secretary for the Department of War, notwithstanding the refusal of the Senate to concur in the suspension theretofore made by the said Andrew Johnson of said Edwin M. Stanton from said office of Secretary for the Department of War; and also by further unlawfully devising and contriving, and attempting to devise and contrive means then and there to prevent the execution of an act entitled "An act making appropriations for the support of the army for the fiscal year ending June 30, 1868, and for other purposes," approved March 20, 1867. And also to prevent the execution of an act entitled "An act to provide for the more efficient government of the Rebel States," passed March 2, 1867. Whereby the said Andrew Johnson, President of the United States, did then, to wit, on the 21st day of February, 1868, at the city of Washington, commit and was guilty of a high misdemeanor in office.

Appendix 2: Riksrättsartiklar mot Bill Clinton 1999¹⁹¹

Sets forth four articles impeaching William Jefferson Clinton, President of the United States, for high crimes and misdemeanors.

Article I: States that in his conduct while President of the United States, William Jefferson Clinton, in violation of his constitutional oath faithfully to execute the office of President of the United States and, to the best of his ability, preserve, protect, and defend the Constitution of the United States, and in violation of his constitutional duty to take care that the laws be faithfully executed, has willfully corrupted and manipulated the judicial process of the United States for his personal gain and exoneration, impeding the administration of justice, in that William Jefferson Clinton swore to tell the truth, the whole truth, and nothing but the truth before a Federal grand jury of the United States. States that contrary to that oath, William

¹⁹¹ <https://www.congress.gov/bill/105th-congress/house-resolution/611>

Jefferson Clinton willfully provided perjurious, false and misleading testimony to the grand jury.

Article II: States that in his conduct while President of the United States, William Jefferson Clinton, in violation of his constitutional oath faithfully to execute the office of President of the United States and, to the best of his ability, preserve, protect, and defend the Constitution of the United States, and in violation of his constitutional duty to take care that the laws be faithfully executed, has willfully corrupted and manipulated the judicial process of the United States for his personal gain and exoneration, impeding the administration of justice in that William Jefferson Clinton willfully provided perjurious, false and misleading testimony as part of a Federal civil rights action brought against him.

Article III: States that in his conduct while President of the United States, William Jefferson Clinton, in violation of his constitutional oath faithfully to execute the office of President of the United States and, to the best of his ability, preserve, protect, and defend the Constitution of the United States, and in violation of his constitutional duty to take care that the laws be faithfully executed, has prevented, obstructed, and impeded the administration of justice, and has to that end engaged personally, and through his subordinates and agents, in a course of conduct or scheme designed to delay, impede, cover up, and conceal the existence of evidence and testimony related to a Federal civil rights action brought against him in a duly instituted judicial proceeding.

Article IV: States that using the powers and influence of the office of President of the United States, William Jefferson Clinton, in violation of his constitutional oath faithfully to execute the office of President of the United States and, to the best of his ability, preserve, protect, and defend the Constitution of the United States, and in disregard of his constitutional duty to take care that the laws be faithfully executed, has engaged in conduct that resulted in misuse and abuse of his high office, impaired the due and proper administration of justice and the conduct of lawful inquiries, and contravened the authority of the legislative branch and the truth seeking purpose of a coordinate investigative proceeding, in that, as President, William Jefferson Clinton refused and failed to respond to certain written requests for admission and willfully made perjurious, false, and misleading sworn statements in response to certain written requests for admission propounded to him as part of the impeachment inquiry authorized by the House of Representatives of the Congress of the United States. States that William Jefferson Clinton, in refusing and failing to respond and in making perjurious, false and misleading statements, assumed to himself functions and judgments necessary to the exercise of the sole power of impeachment vested by the Constitution in the House of Representatives and exhibited contempt for the inquiry.

States, with reference to each article of impeachment, that: (1) in so doing, William Jefferson Clinton has undermined the integrity of his office, has brought disrepute on the Presidency, has betrayed his trust as President, and has acted in a manner subversive of the rule of law and justice, to the manifest injury of the people of the United States; and (2) William Jefferson Clinton, by such conduct, warrants impeachment and trial, and removal from office and disqualification to hold and enjoy any office of honor, trust, or profit under the United States.

Appendix 3: Riksrättsartiklar mot Donald Trump 2020¹⁹²

Resolved, That Donald John Trump, President of the United States, is impeached for high crimes and misdemeanors and that the following articles of impeachment be exhibited to the United States Senate:

Articles of impeachment exhibited by the House of Representatives of the United States of America in the name of itself and of the people of the United States of America, against Donald John Trump, President of the United States of America, in maintenance and support of its impeachment against him for high crimes and misdemeanors.

ARTICLE I: ABUSE OF POWER

The Constitution provides that the House of Representatives "shall have the sole Power of Impeachment" and that the President "shall be removed from Office on Impeachment for, and Conviction of, Treason, Bribery, or other high Crimes and Misdemeanors". In his conduct of the office of President of the United States--and in violation of his constitutional oath faithfully to execute the office of President of the United States and, to the best of his ability, preserve, protect, and defend the Constitution of the United States, and in violation of his constitutional duty to take care that the laws be faithfully executed--Donald J. Trump has abused the powers of the Presidency, in that:

Using the powers of his high office, President Trump solicited the interference of a foreign government, Ukraine, in the 2020 United States Presidential election. He did so through a scheme or course of conduct that included soliciting the Government of Ukraine to publicly announce investigations that would benefit his reelection, harm the election prospects of a political opponent, and influence the 2020 United States Presidential election to his advantage. President Trump also sought to pressure the Government of Ukraine to take these steps by conditioning official United States Government acts of significant value to Ukraine on its public announcement of the investigations. President Trump engaged in this scheme or course of conduct for corrupt purposes in pursuit of personal political benefit. In so doing, President Trump used the powers of the Presidency in a manner that compromised the national security of the United States and undermined the integrity of the United States democratic process. He thus ignored and injured the interests of the Nation.

President Trump engaged in this scheme or course of conduct through the following means:

(1) President Trump--acting both directly and through his agents within and outside the United States Government--corruptly solicited the Government of Ukraine to publicly announce investigations into--

(A) a political opponent, former Vice President Joseph R. Biden, Jr.; and (B) a discredited theory promoted by Russia alleging that Ukraine--rather than Russia--interfered in the 2016 United States Presidential election.

(2) With the same corrupt motives, President Trump--acting both directly and through his agents within and outside the United States Government--conditioned two official acts on the public announcements that he had requested--

(A) the release of \$391 million of United States taxpayer funds that Congress had appropriated on a bipartisan basis for the purpose of providing vital military and security assistance to Ukraine to oppose Russian aggression and which President Trump had

¹⁹² <https://www.congress.gov/bill/116th-congress/house-resolution/755/text>

ordered suspended; and (B) a head of state meeting at the White House, which the President of Ukraine sought to demonstrate continued United States support for the Government of Ukraine in the face of Russian aggression.

(3) Faced with the public revelation of his actions, President Trump ultimately released the military and security assistance to the Government of Ukraine but has persisted in openly and corruptly urging and soliciting Ukraine to undertake investigations for his personal political benefit. These actions were consistent with President Trump's previous invitations of foreign interference in United States elections.

In all of this, President Trump abused the powers of the Presidency by ignoring and injuring national security and other vital national interests to obtain an improper personal political benefit. He has also betrayed the Nation by abusing his high office to enlist a foreign power in corrupting democratic elections.

Wherefore President Trump, by such conduct, has demonstrated that he will remain a threat to national security and the Constitution if allowed to remain in office, and has acted in a manner grossly incompatible with self-governance and the rule of law. President Trump thus warrants impeachment and trial, removal from office, and disqualification to hold and enjoy any office of honor, trust, or profit under the United States.

ARTICLE II: OBSTRUCTION OF CONGRESS

The Constitution provides that the House of Representatives "shall have the sole Power of Impeachment" and that the President "shall be removed from Office on Impeachment for, and Conviction of, Treason, Bribery, or other high Crimes and Misdemeanors". In his conduct of the office of President of the United States--and in violation of his constitutional oath faithfully to execute the office of President of the United States and, to the best of his ability, preserve, protect, and defend the Constitution of the United States, and in violation of his constitutional duty to take care that the laws be faithfully executed--Donald J. Trump has directed the unprecedented, categorical, and indiscriminate defiance of subpoenas issued by the House of Representatives pursuant to its "sole Power of Impeachment". President Trump has abused the powers of the Presidency in a manner offensive to, and subversive of, the Constitution, in that:

The House of Representatives has engaged in an impeachment inquiry focused on President Trump's corrupt solicitation of the Government of Ukraine to interfere in the 2020 United States Presidential election. As part of this impeachment inquiry, the Committees undertaking the investigation served subpoenas seeking documents and testimony deemed vital to the inquiry from various Executive Branch agencies and offices, and current and former officials.

In response, without lawful cause or excuse, President Trump directed Executive Branch agencies, offices, and officials not to comply with those subpoenas. President Trump thus interposed the powers of the Presidency against the lawful subpoenas of the House of Representatives, and assumed to himself functions and judgments necessary to the exercise of the "sole Power of Impeachment" vested by the Constitution in the House of Representatives.

President Trump abused the powers of his high office through the following means:

(1) Directing the White House to defy a lawful subpoena by withholding the production of documents sought therein by the Committees.

(2) Directing other Executive Branch agencies and offices to defy lawful subpoenas and withhold the production of documents and records from the Committees--in response to which the Department of State, Office of Management and Budget, Department of Energy, and Department of Defense refused to produce a single document or record.

(3) Directing current and former Executive Branch officials not to cooperate with the Committees--in response to which nine Administration officials defied subpoenas for testimony, namely John Michael "Mick" Mulvaney, Robert B. Blair, John A. Eisenberg, Michael Ellis, Preston Wells Griffith, Russell T. Vought, Michael Duffey, Brian McCormack, and T. Ulrich Brechbuhl.

These actions were consistent with President Trump's previous efforts to undermine United States Government investigations into foreign interference in United States elections.

Through these actions, President Trump sought to arrogate to himself the right to determine the propriety, scope, and nature of an impeachment inquiry into his own conduct, as well as the unilateral prerogative to deny any and all information to the House of Representatives in the exercise of its "sole Power of Impeachment". In the history of the Republic, no President has ever ordered the complete defiance of an impeachment inquiry or sought to obstruct and impede so comprehensively the ability of the House of Representatives to investigate "high Crimes and Misdemeanors". This abuse of office served to cover up the President's own repeated misconduct and to seize and control the power of impeachment--and thus to nullify a vital constitutional safeguard vested solely in the House of Representatives.

In all of this, President Trump has acted in a manner contrary to his trust as President and subversive of constitutional government, to the great prejudice of the cause of law and justice, and to the manifest injury of the people of the United States.

Wherefore, President Trump, by such conduct, has demonstrated that he will remain a threat to the Constitution if allowed to remain in office, and has acted in a manner grossly incompatible with self-governance and the rule of law. President Trump thus warrants impeachment and trial, removal from office, and disqualification to hold and enjoy any office of honor, trust, or profit under the United States.

Appendix 4: Riksrättsartiklar mot Donald Trump 2021¹⁹³

Impeaching Donald John Trump, President of the United States, for high crimes and misdemeanors.

Resolved, That Donald John Trump, President of the United States, is impeached for high crimes and misdemeanors and that the following article of impeachment be exhibited to the United States Senate:

Article of impeachment exhibited by the House of Representatives of the United States of America in the name of itself and of the people of the United States of America, against Donald John Trump, President of the United States of America, in maintenance and support of its impeachment against him for high crimes and misdemeanors.

ARTICLE I: INCITEMENT OF INSURRECTION

¹⁹³ <https://www.congress.gov/bill/117th-congress/house-resolution/24>

The Constitution provides that the House of Representatives “shall have the sole Power of Impeachment” and that the President “shall be removed from Office on Impeachment for, and Conviction of, Treason, Bribery, or other high Crimes and Misdemeanors”. Further, section 3 of the 14th Amendment to the Constitution prohibits any person who has “engaged in insurrection or rebellion against” the United States from “hold[ing] any office ... under the United States”. In his conduct while President of the United States—and in violation of his constitutional oath faithfully to execute the office of President of the United States and, to the best of his ability, preserve, protect, and defend the Constitution of the United States, and in violation of his constitutional duty to take care that the laws be faithfully executed—Donald John Trump engaged in high Crimes and Misdemeanors by inciting violence against the Government of the United States, in that:

On January 6, 2021, pursuant to the 12th Amendment to the Constitution of the United States, the Vice President of the United States, the House of Representatives, and the Senate met at the United States Capitol for a Joint Session of Congress to count the votes of the Electoral College. In the months preceding the Joint Session, President Trump repeatedly issued false statements asserting that the Presidential election results were the product of widespread fraud and should not be accepted by the American people or certified by State or Federal officials. Shortly before the Joint Session commenced, President Trump, addressed a crowd at the Ellipse in Washington, DC. There, he reiterated false claims that “we won this election, and we won it by a landslide”. He also willfully made statements that, in context, encouraged—and foreseeably resulted in—lawless action at the Capitol, such as: “if you don’t fight like hell you’re not going to have a country anymore”. Thus incited by President Trump, members of the crowd he had addressed, in an attempt to, among other objectives, interfere with the Joint Session’s solemn constitutional duty to certify the results of the 2020 Presidential election, unlawfully breached and vandalized the Capitol, injured and killed law enforcement personnel, menaced Members of Congress, the Vice President, and Congressional personnel, and engaged in other violent, deadly, destructive, and seditious acts.

President Trump’s conduct on January 6, 2021, followed his prior efforts to subvert and obstruct the certification of the results of the 2020 Presidential election. Those prior efforts included a phone call on January 2, 2021, during which President Trump urged the secretary of state of Georgia, Brad Raffensperger, to “find” enough votes to overturn the Georgia Presidential election results and threatened Secretary Raffensperger if he failed to do so.

In all this, President Trump gravely endangered the security of the United States and its institutions of Government. He threatened the integrity of the democratic system, interfered with the peaceful transition of power, and imperiled a coequal branch of Government. He thereby betrayed his trust as President, to the manifest injury of the people of the United States.

Wherefore, Donald John Trump, by such conduct, has demonstrated that he will remain a threat to national security, democracy, and the Constitution if allowed to remain in office, and has acted in a manner grossly incompatible with self-governance and the rule of law. Donald John Trump thus warrants impeachment and trial, removal from office, and disqualification to hold and enjoy any office of honor, trust, or profit under the United States.